

પ્રેમરત્ન ભજનાવળી.

સરવે બ્રહ્મજનોને વાસ્તે.

બનાવનાર.

ડકર. વનમાળી મોતીલાલ.

મુ. ખારેખ.

છપાવી પ્રમિદ કરનાર.

ડકર. વનમાળી મોતીલાલ.

આ બુક રજીસ્ટર કરાવી છે માટે બનાવનારની
રજા શિવાય તેમાંનો કોઈપણ બાગ છાપેલો
અગર છપાવેલો નહીં.

અમદાવાદમાં.

રાજનગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. મગનલાલ

હાડીસ ગે છાપી.

સંવત ૧૯૬૩—સને ૧૯૦૬

કીંમત રૂ ૦-૨-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાગિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૭૮૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રેમરત્ન ભજનાવળી

વિષય ૬-૧૪

પ્રેમરત્ન ભજનાવળી.

સરવે ભક્તજનોને વાસ્તે,
બનાવનાર.

ઠકર. વનમાળી ભોતીલાલ.
મુ. બારેજ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
ઠકર. વનમાળી ભોતીલાલ.

આ બુક રજીસ્ટર કસવી છે માટે બનાવનારની
રજા શિવાય તેમાંના કાંઈપણ ભાગ છાપવો
અગર છપાવતો નહીં.

અમદાવાદમાં.
રાજનગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. મગનલાલ
હડીસગે છાપી.

સંવત ૧૯૧૩—સને ૧૯૦૬

કીંમત રૂ ૦—૨—૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
અજયભાઈ ગોપીકૃષ્ણરાવ

૧૭૮૨

મનહર.

પુરતક ઉકેલનાર પ્રેમીજન સંત મારા,
ભુલ માફ કરશો હરી સેવક જાણીને;
વાંચનાર પાસે ભુલચુકની હું માફી માગું;
ક્ષમા કરી સુધારજો દયા દીલ આણીને.
જીલ્લે અમદાવાદના દસકોઈ તાલુકામાં,
વનમાળી મોતીજાલ ખારેજ મુકામ છે;
ઝોગણીસે ખાસઠની સાલમાં આ બુક રચી,
મળવાનું ટેકાણું તો ખારેજમાં ઠામ છે.

॥ ॐ तत्स परमात्मने नमः ॥

પ્રેમરત્ન ભજનાવળી.

નમુ શંકર તનને પ્રથમ બેઉ કર જોડી,
 મારી બુદ્ધિ ધણી થોડી;
 સ્વામી ટાળશે ખામી છોલ સદ્ગુણ સ્વામી,
 બેઉ કર જોડી કહુ નામો.

શ્રી ગણપતી સહાયતા કરો.
 સઉ નમીએ તમને પ્યારથી જોડી હાથ,
 મન વચ કરમે નામી નાથ, નગદુહીતાના નાથ;
 હિરમાં અરજ પ્યારી ધારી. શ્રી ગણપતી.
 જય આપે ભારી, કષ્ટ વીઠારી,
 અક્ષીનય સમયે સદા કરો મતી સારી;
 ધારી ગુણ ગાઠએ છે ભારી. શ્રી ગણપતી.

સરસ્વતીને નમઃ

સરસ્વતી ભગવતી, માછ દેજે શુભ મતી;
 ચૌદ વીધા કળા ચૌસઠ, માછ છે પુરણ રતી.
 સંસાર રણમાં બસી જલો, માછ આપ મુકાઈ જતી;
 દેવી નમામી સરસ્વતી, માછ દેજે સુમતી.
 ગુણ ગાવા આપો શુદ્ધ મતી. સરસ્વતી.

આરતી.

જય ગૌડડ સ્વામી, જય ગૌડડ સ્વામી;
 બેઉ કર્ણેડી વંદુ, ગાતરકા ધામી. જય.
 રાજો સેવકનાં કપ્પ, સેવકને તારો; ગુર.
 આનંદે ઉમંગે, અમને ઉગારો. જય.
 ગાતરકાના નાથ, સ્વામી છે અંતરજામી; ગુર.
 કાજાવાલા કરીએ, કરગરીને નામી. જય.
 સેવકપર કરજો મહેર, નવ રાખો ખામી; ગુર.
 દીનમંદ્રુ દયાળુ, છે સાચા સ્વામી. જય.
 હું આવ્યો આપને શરણ, ભક્તવત્સળ જાણી; ગુર.
 બાંનાની પત રાખો, શરણે દયો તાણી. જય.
 જેવો તેવો પણ દાસ આપનો, અરણ દયો માની; ગુર.
 રંક દાસની વીનતી, ઉર ધરજો સ્વામી. જય.
 સદગુરુ દેવની આરતી, જે કોઈ પ્રેમ કરી ગાશે; ગુર.
 ગૌડડ ગુરુ પરતાપે, તે વધકુંઠ જાશે. જય.

શ્રી જનરાજ, ગરીબ નીવાજ. એ રાગ.

ત્ય જય રામ, સુંદીર શામ, હો પરમેશ્વર પુરણ કામ;
 હીરણ્યકશ્યપ હણીઆ હાથ, પ્રદહાદ ઉગાર્યો નાથ.
 શીતલ કીધી તેલ કઠાય, સુધન્વાની કીધી સાય;
 નરસમ કેરાં કીધાં કામ, પાંડવની પહોંચાડી હામ.
 મીરાંબાઇનાં પીધાં જેર, પ્રેમ કરીને ઉલટભેર;
 વામનરૂપ ધર્યું વીકાલ, બલોરાજ ચાંચો પાતાળ.
 મથુરાંમાં લીધો અવતાર, મામા કંસને માર્યો ઠાર;
 કૌરવ દુષ્ટો હણીઆ નાથ, પાંડવ કેરો સાહો હાથ.
 નવસેને નવાજું ચીર, પુર્યા દુષ્ટીને આપી ધીર;
 અજમેલ મહા પાપી રાય, અધરમી ચંડાલ ગણાય.
 સુતનું નામ લેતાંની વાર, તારી લીઓ ભવસાગર પાર;
 રામા અવતાર ધરીયો રામ, વીધામોતનું કીધું કામ.
 યજ્ઞતણી તો રક્ષા કરી, એક બાણે તાડીકા હરી
 દુષ્ટાનું ઉનાર્યું માન, માર્યો રાવણ મહા બળવાન.
 સ્તુતી કરે તમારા દાસ, પ્રેમ કરી રાખોને પાસ;
 માગુ તમારું શરણું નાથ, હેત કરી ઝાલો હાથ;
 પાપ નમે ગુરૂ ચરણનો દાસ, દાસ વનાને દયો તમ પાસ.

સેરી ભત્રી પણ સાંકડીરે. એ રાગ.

પ્રથમ નમુરે મારા નાથનેરે;

મુક્તાને મારગ બતાવેરે,

સ્વામીજી ભવજળ.

પાર ઉતારજોરે.

ભવમાં ઘણું ઘણું ભાટકયોરે,
 નવ જડયો મુક્તીનો પંથરે, સ્વામીજી ભવજળાં
 પાપી અધરમી હુતો ઘણોરે,
 કરમ ના જોશો હો નાથરે, સ્વામીજી ભવજળાં.
 ભવના સાગરમાં મુંઝાઉછું રે,
 હોત કરીને સાજો હાથરે, સ્વામીજી ભવજળાં.
 વીનતી ઉરે ધરો નાથજીરે,
 પ્રેમ કરીને રાખો પાસરે, સ્વામીજી ભવજળાં.
 અરજ કરે છે પાછો નમીરે,
 તુર ચરણે વનો દાસરે, સ્વામીજી ભવજળાં.

કૃપાનીધી શરણે આવ્યો છું તમારી. ઓ રાગ
 રામરાયા મેં મુક્તા તુંમ દાતા;
 તેરા જનમે જનમ જસ ગાતા. રામરાયા.
 આદનાથ સદગુરુજી હમારા, ધરમ હમારા હુના;
 પાંચ પ્રમાણુ સકલ જીવ દેખા, જીવ જીગોજીવ જીના.
 રામરાયા.
 બ્રહ્મા સરીખા પીતા હમારા, સન સનકાદીક બાધ
 સીવને વીંશુ દો કાકા હમારા, સાવીત્રી મોરી માઈ.
 રામરાયા.
 સુરીનર મુનીજન સૌકો જણે, આપ ઇન્દ્રાસે આયા,
 રૂપી અઠાસી તો ગોત્ર હમારા, એક બાપકા જાયા.
 રામરાયા.

તેત્રીસ કોડકા મારગ પાડયા, પંથ ચલાયા ન્યારાં;
કરમ ધરમકી પડ ગઈ ફાંસી, લખતે લયારે લવારાં.
રામરાયા.

સેજે આયા મેં સો ધિર પાયા, જનમ જંજલ મીટાયા;
પરીબ્રમતો પુરુષ હમારા, લમ રહે ગોદડ સેજમાં સેજ
સમાયા. રામરાયા.

સેજે આયા મેંતો સેજેરે જાઉંંગા,
રણકાર મેં સેજે સમાઉંંગા. સેજે.
હૃદયે છોડી બેહુદ અનહુદ ગાઉંંગા,
તીનલોકસેં મેં ન્યારા ચલાઉંંગા. સેજે.
અવીચલ આસન થેરે ઠેરાઉંંગા,
જેસા હતા મેં તેંસારે થાઉંંગા. સેજે.
ગુરૂકે પ્રતાપે અમરપદ પાઉંંગા,
નીરભે નીસાન મેં પ્રેમસેં બજાઉંંગા. સેજે.
હરી ગુરૂ સંતકુ શીશ નમાઉંંગા,
નાથ ગોદડ કહે મેં ફીર નહીં આઉંંગા. સેજે.

શુરે સુતો તું પ્રાણીઆ-એ રાગ.

સોહી લણ્યારે સંસારમાં, જેણે બ્રહ્મભેદ પાયા;
પ્રેમે પડ્યોજી મળ્યા, આવાગમન મીટાયા.
જરણાકી પાટી કરો, કીયા કરો સાહી;
લેખણ શીલ સતોપની, લણો સંતોરે ભાઈ.

ભણ્યા ગણ્યા સોહક લગી, બેહક સંત બુજે;
 છવન મરતકું હોધ રહ્યા, વાકુ સખ લોક સુજે.
 અપરમ અક્ષર એક છે, દુજે દીક્ષમાં ન આવે;
 નીશાળ ગગન મંડળમાં, પ્રેમે પડયા ભણાવે.
 પાંચે ઇંદ્રી જેણે વશ કરી, સોધ નર જોગ કમાયા;
 ગૌદડ ગુરૂ પ્રતાપથી, હંસે હંસ મીલાયા.

ભજી લેને નામ નારાયણનું, અભીમાનીરે અંધા.
 ચરણ આપ્યારે તને ચાલવા, તીરથ કાંધ નવ કીધાં;
 જમણાનો ભુલ્યો ભાટકે, કારજ કાંધ નવ સીધાં. ભજીલે.
 કર આપ્યા તને કમાવા, રખે વફૂમ કરતો;
 લેધ ચોરાશીમાં નાખશે, ચાલીંશ ફેરા ફરતો. ભજીલે.
 નેણ આપ્યાં તને નીરખવા, નીરખી જોને નાથ;
 સુનસા સરીખું પઢારથ, ફરી નહિ આવે હાથ. ભજીલે.
 છૂક્યા આપી તને જપતા, બોલ અમૃત વાણી;
 સાચું બોલ્યું સંગ આવશે, ખીજી મીથ્યા વાણી. ભજીલે.
 કાયા કડકને હાડકાં, કડકે કડકારે સાંધ્યા;
 કેટલા દીવસ કાયા ચાલશે, જાંઘ કાચારે માંધ્યા. ભજીલે.
 જોગી જતીને તપસ્વી, શરણે સંતોને રહેતા;
 ગુરૂ વચને ગૌદડ ભણે, હેતે હરી ગુણ ગાતા. ભજીલે.

ગાત્રકાપતી છે વીધાધાર, હું આવી ઉભો તમારે દ્વાર;
 રાખો સ્વામી સેવકજનપર પ્યાર, દયાળુ દીન તણે દાતાર.

વંદન કરીએ બેઠું કર જોડી, પ્રેમથી લાગુ પાય;
 સ્વામી મારા નેણના તારા, વીનતી કરજું સદાય;
 તમે છો જન્મતણા પ્રતીપાત્ર. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૧
 કોટી જનમનાં પાપજ મારાં, છોડાને હો નાથ;
 હેત કરીને સરણે લેજો, સાજો મારો હાથ;
 તમે છો સદગુરુ પરમ કૃપાત્ર. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૨
 બેસી તમે છો સૌ સેવકના, હો ગુરુ મહારાજ;
 સેવક સરણે રાખજો તમે, આંહ્યમહાની લાજ;
 સ્વામીજી દીનબંધુ મોરાર. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૩
 અરજ હુમારી ઉરમાં ધરજો, ટાળો સૌ સંતાપ;
 દાસ વનો આ વીનતી કરે છે, સદગુરુજી મા આપ;
 સ્વામીજી દયો મારી સંભાળ. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૪

બલે પધાર્યા સ્વામીજી ગુરુ પ્રેમ કરી,
 પ્રેમ કરી હૃદય ધરી, દબીને નજર કરી. બલે પધાર્યા.
 સાખી.

નાથ અનાથપરે કૃપા, કરશો મારા નાથ;
 આશા સાચી તમ તણી, દાસનો સહજો હાથ.
 ગુરુ સેવકનાં લેજો તમે કષ્ટ હરી,
 સ્વામી આપે પાવન ગુજરાત કરી. પ્રેમ ૦
 સાખી.

સેવક લેશો સરજમાં, દીનબંધુ પ્રતીપાળ;
 ગરીબનીવાજ તમે પ્રભુ, દરસન દેશો દયાળ.

સ્વામી સેવકોને તમારી આશા ખરી,
તમ દરસન કરવાથી મને શાંતી વળી. પ્રેમ૦
સાખી.

પાપી જનને તારીઆ, સ્વામી તમે સાક્ષાત;
મહેર કરી મમ ઉપરે, ક્યાણુ છો જગતાત.
સ્વામી કૃપા કરીને સામ જોશો જરી,
તોતો જન્મ મરણની ઉપાધી ટળી. પ્રેમ૦
સાખી.

વીનતી ઉરમાં ધરો, સ્વામીજી મહારાજ;
કરજોડો પાએ નમું, રાખો મારી લાજ.
દાસ વનાની વીનતી આ ઉર ધરી,
તમે સેવકને શરણમાં લેજો હરી. પ્રેમ૦

ધન્ય જેણે હરીગુણ ગાયા સંસારમાં.—એ રાગ.
ધન્ય ધડી ધન્ય આજરે, ગુરુજીરે ધન્ય ધડી ધન્ય આજરે,
મહેર કરોને મહારાજરે, ગુરુજીરે.
સ્વામીજી ગુરુ મારા અંતના બેડી,
સારો સેવકનાં કાજરે. ગુરુજીરે.
બેઉ કર જોડી પાએ લાગુ ગુરુજી,
બાંધામદ્યાની રાખો લાજરે. ગુરુજીરે.
વાંકુ વારમવાર બેઉ કર જોડી,
દરસન દો મહારાજરે ગુરુજીરે.
સેવક આવ્યો છો આપને શરણે,

દીનખંધુ ગરીબનીયાજરે. ગુરૂજરે
 ગોતરકાવાસી ગુરૂ સાચા સગાછો;
 ગૌદડ ગુરૂ મહારાજરે. ગુરૂજરે
 સેવકને સરણમાં લેશે સ્વામીજી,
 ટાળો ત્રીવીધીના તાપરે. ગુરૂજરે
 દાસ વનાની છે આ પ્રેમની વીન'તી
 ઉરે ધરે મહારાજરે. ગુરૂજરે

અહ્યા સુત હું નારદ કહાવું.—એ રાગ.

ગૌદડસ્વામી નાથ હમારા, સેવું સદા સ્વામી ચરણ તમારા,
 માયા મંદીર આ ભવ સાધો, પરભવમાં સુખછો કરનારા,
 અદ્ય આ સુખથી હું આગળ ચાલુ,
 અંતે ભોગવવાના દુખના ભારા. ગૌદડસ્વામી
 આપના ગુણનું વરણન કરતાં,
 ખુદે નહિ થાય વર્ષ હજારા. ગૌદડસ્વામી
 મહેર કરો મમ નાથ દયાળુ,
 વીનતી કરૂં સ્વામી વારંવારા. ગૌદડસ્વામી
 ભક્તવચ્છળ છો ગુરૂજ કૃપાળુ,
 ટાળોને દાસ આ દાસના પ્યારા. ગૌદડસ્વામી
 કોકલસ્વરથી ગુણ તમ ગાતાં,
 નહીં કરૂં પ્રભુ આપને ન્યારા. ગૌદડસ્વામી
 દાસ વનો કહું છું કર જોડી,
 પ્રેમની ભક્તી આપો ગુરૂ મારા. ગૌદડસ્વામી,

લેજો લેજોરે તમ દાસને તારી, ગૌદડસ્વામી તમેતો.
 આપ કૃપાની જો દ્રષ્ટી કરોતો, પાપ રજો મારું સ્વામી;
 હો દીનખંધુ છો કૃપાસીંધુ, વીનતી કરીએ નામીરે. લેજો.
 ભવના સીંધુની માંચ અથડાયો, પાર વીનાનો હુંતો;
 ક્ષણ એકની મને વાર ન લાગે, સહાય કરો જો તમેતોરે. લેજો.
 કામી કોંઘીને જીગારી હું ભારી, અવગુણ મારામાં ભરીયા;
 તે પાપ સરવે નીવારણ થારો, મળશે જો બળવંત બળીયારે.
 લેજો.

મેહર કરીને ગુરૂ ભારા, સેવકનું માપ માપો;
 બેઉ કર જોડીને વિનતી દરજી, આપતણો કરી સ્થાપોરે. લેજો.
 આબોધો હુંતો શરણ તમારે, ભક્તવત્સલ ગુરૂ જાણી;
 સેવકને તમ આશા ખરી છે, શરણામાં સેજો તાણીરે. લેજો.
 સુખના સાગર અખંડ ઉમ્મગર, જય જય ગૌદડસ્વામી;
 દાસ વનો તમ અરજ કરે છે, બેડી ગાતરકાના ધામીરે. લેજો.

આહા ગુરૂ મહારાજની ગહન ગતી છે, જીઓ વીચારી આ.
 આળસુને ઘેર ગંગા પધારે, દરશન દેવા કાજ;
 એવું ભાસે, છે ઉદ્ધાસે, સુપ્રકાસે, હસ્ત સ્પર્શસે,
 હું જાણું એવું ગુરૂ પધાર્યા, સદ્ગુણ થયું મમ ભાગ્ય. આ.
 પરમગતી છે પરમાત્માની, કાંઈ ના પામે પાર;
 સુખકારી, બક્ષીહારી, જાઉં વારી, આભારી,
 હું રંક સેવકપર કૃપા કરીને, પધારશો મહારાજ. આહા.
 દાસ વનો તમ અરજ કરે છે, બેઉ કર જોડી આજ;

સાચી શક્તિ, આપો ભક્તિ, દેશો મુક્તિ, દઉં છું તસ્તી,
આ રંક સેવકના બેસી તરે છો, ગૌઠડ ગુરૂ મહારાજ. આહા.

સ્વામીજી ગુરૂ મોરી રાખોને લાજ.
રાખો શરણેરે મુને મહારાજ;
પાપીસ્ટ અધર્મી હું તોરે ધણો,
નીવારો ગુરૂજી દાપ દાસ તણો.
પડયો ભવસાગરમાંરે હું નાથ,
પ્રેમથી વાલા મારા સ્હાળોને હાથ.
સ્વામીજી હવે મારી શીરે ગતી,
તમ વીના કોણ સુધારે મતી.
કૃપા કરી આપશો તમ શરણું,
રાખો માફં જનમ અને મરણું.
દયા કરી સરણે રાખો મહારાજ,
સુધારો મતી હું કરું શુંરે કાજ.
દાસ વનો કર બોડી કરે વીનતી,
રાખો શરણે ગોત્રકાના પતી.

આજ હસ્તાં ને રમતાંરે-એ રાગ.

અહો નાથ નીરંજનરે, અરજ સુણો દાસ તણી;
મારાં કરમ ના બેસારે, ગુરૂ ગોતરકા ધણી.
અહો પરમ કૃપાળુરે, ગુરૂજી મારી વહારે અઢો;
હું છું પાપનો જાણીઓરે, સુરસ્તો મુને ના જડયો.

અમ રંક સેવકનેરે, ઉગારો તમે સ્વામી;
 મારાં કષ્ટ નીવારેરે, કહું છું હું તો નામી.
 સ્વામી સામું જુઓતોરે, મરણનો દળે ફાંસી;
 તમ દરસનથીતોરે, દળેરે લખ ચોરાશી.
 એમ જાણી હો સ્વામીરે, કૃપા કરો ગુણવંતા;
 ભવસીંધુથી તારેરે, બેઠી છો તમે બળવંતા.
 કર્ણાની દ્રષ્ટીરે, રાખોને અમ દાસ પરે;
 જય જય ગુરુ ગૌડરે, દરશનથી તો દુઃખ દળે.
 મારા જીવ કેરા જીવનરે, વીનંતી આ ઉરમાં ધરો;
 કહો બેઠે કર જોડીરે, વનાનાં પાપ હરો.

મુખડાની માયા લાગીરે-એ રાગ.

ગુરુજને ધણી ખમારે, ગૌડ સ્વામી.
 તમે વીશ્ણુ શીવ બ્રહ્મારે, ગૌડ સ્વામી.
 સ્વામીજી મહારાજ મળીઆ, ભવનાં પાતીક દળીઆં;
 બળવંત બેઠી બળીઆરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 સોબતે અસર પામી, લસણની વાસ વામી;
 કસ્તુરી તો હવે જામીરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 સોબતે અસર આવી, કુસંગ દીધો તબાવી;
 પ્રેમમાં દીધો ડુબાવીરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 ગૌડ ગુરુ પ્રતાપે, ભવનાં પ્રાશ્રીત કાપે;
 પોતાનો કરીને સ્થાપેરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 દ્રોણ જાણી આબો શરણ, બેઠી છો તારણ તરણ;

ટાળો મારું જનમ મરણરે. ગૌદડ. ગુરૂજી.
 એમ ધારીને હો સ્વામી, કૃપા કરો બહુ નામી;
 બેસી ગોતરકાના ધામીરે. ગૌદડ. ગુરૂજી.
 કહું છું હું કાલાવાલા, અમને ના મુકો ભાલા;
 સાથે દુરાબોને છોગાડારે. ગૌદડ. ગુરૂજી.
 સેવકોની જય થાઓ, રસ ભક્તીનો જમાયો;
 દાસ વનો શરણે આયોરે. ગૌદડ. ગુરૂજી.

પંજાબી હુમરી.

સ્વામી તુમ રખ લો મેરી લગ. ગુરૂ તુમ રખ
 પ્રથમ પેહેલા ગૌદડસ્વામી, નમું છું પ્રેમથી નામી નામી;
 સહાય કરશે સ્વામીરે. મહારાજ આજ તુમ
 માત્રકાપતી સ્વામી છો તમે, વીનતી કરીએ છે અમે;
 હું છું નામી નામીરે. મહારાજ આજ તુમ
 શાબો સેવક કેરી લગ, બાંધી ધરમ કેરી ધગ;
 છો અનાથના નાથરે. મહારાજ આજ તુમ
 આંચો શરણે આપને, નીવારો તનના તાપને;
 ગુરૂ સાજો મારો હાથરે. મહારાજ આજ તુમ
 સ્વામીજી મહારાજ મારા, સેવું ચરણો હું તમારા;
 વીનવે દીન કંગાલરે. મહારાજ આજ તુમ
 રૂક સેવક કહો છે નામી, છો વનાના સાચા સ્વામી;
 દીનબંધુ દયાલરે. મહારાજ આજ તુમ

આવી છે અમદાવાદની ફાજરે-એ રા

ગુરુ ગાતરકાપતી છે તમે, ગુરુ ભારા.
 કરગરી કરીએ વીનંતી અમે, ગુરુ ભારા.
 દાસની અરુ ઉરે ધરજોરે, ગુરુ ભારા.
 સેવકના રૂઢીઆમાં રહેજોરે, ગુરુ ભારા.
 બેડ કરજોડી કહુ નાથરે, ગુરુ ભારા.
 અંતસમે સાજો હાથરે; ગુરુ ભારા.
 બવનો સીંધુ સંસારરે, ગુરુ ભારા.
 ઉગારો તેમાંથી પારરે, ગુરુ ભારા.
 રાખો સેવક કેરી લાજરે, ગુરુ ભારા.
 ઉગારો મુજને મહારાજરે; ગુરુ ભારા.
 મેહર કરીને મુજને તારોરે, ગુરુ ભારા.
 દાસને આશરો તમારોરે; ગુરુ ભારા.
 ગાવે છે રંક વનો દાસરે, ગુરુ ભારા.
 પુરસ્થો સેવકની આશરે. ગુરુ ભારા.

માથે કોપી રહેલ છે કાળરે, ઉંઘ તને કેમ આવે.

એ રાગ.

ગુરુ ગાતરકાના વાસીરે, બેસી છે બળવંતા.
 તમ ચરણે છે કોરીક કાસીરે, બેસી છે બળવંતા.
 ભારા બેસી તમે છા હા નાથરે, બેસી
 મારો અંતસમે સાજો હાથરે; બેસી
 સ્વામી શરણે આવ્યો તમ બાળરે, બેસી

કૃપા કરી લેજો સંભાળરે. બેત્રીં
 આયમદ્યાની રાખો લાજરે, બેત્રીં
 મને દરસન દો મહારાજરે; બેત્રીં
 એવું જાણીને આપ્યો શરણરે, બેત્રીં
 મારું રાણશો જનમને મરણરે. બેત્રીં
 બેઉ કર જોડી લાગુ પાયરે, બેત્રીં
 કરે દાસ વીનતી સદાયરે; બેત્રીં
 મારી વીનતી ઉરે ધરો નાથરે, બેત્રીં
 દાસ વનાતો સાહજો હાથરે. બેત્રીં

આવો હરીજનો હરીરસ પીછેરે.—એ રાગ.

નમુ પ્રથમ ગૌડડસ્વામી દેવનેરે,
 રોજ બસીહારી જાઉં જેની સેવનેરે;
 તમ દરસનથી દુખ દુર રજેરે,
 મન મુક્તે તમારી ભક્તી મળેરે.
 દાસ જાણી લેશો મુને શરણમાંરે,
 સદા રહેવાનું મન તમ ચરણમાંરે;
 પુણ્ય પુર્વના પુન્યે ગૌડડસ્વામીરે.
 રહુંનામ હમેશ નમી નમીરે.
 સોંપી કાયા મેં તન મન ધનથીરે,
 તમે ઉગારો બળતા આ વનથીરે;
 મહારી વીનતી ઉરે ધરો નાથજીરે,
 દાસ જાણીને શરણે દયો આપજીરે;

સદા ભક્તી માગુ ગુરુ તમ તણીરે,
છે આ દાસ વનાને આશા ધણીરે.

ભુલી ભમે છે ભામની.—એ રાગ.

કરી ઠામ ન બેઠા જીવ તું, મુરખ કરને વિચાર;
કરમે લખ્યા લેખ નહીં ટળે, બાપુ સમજી દ્યો સાર.
કરમે લખ્યા લેખ નહીં ટળે.

રટજી કરી દ્યોને રામનું, રહે સદા તુજ પાસ;
વહાલો વીકટ પ્રંથ કાપશે, જાણી લેસેરે દાસ. કરમે.
નથીરે અહીં કોઈ તાણરું, જીવ કરી લે વિચાર;
માહા પ્રંથ છેરે વીકટ ધણી, લે કંઈ તત્વનો સાર. કરમે.
લીધી સાથે પાપ ગાંઠડી, અરે કેમ છુટે બંધ;
મોક્ષસાધન તો કર્યું નહિ, મર્મ જાણ્યો નહીં અંધ. કરમે.
તીરે આવેલું નાવ કુખશે, દારૂજી ફરીયાની માંય;
લાલચ છોડારે જીવડા, વહાલો કરે તારી સહાય. કરમે.
લક્ષ્મીપતીને પ્રીતે ભજી, દરશન દેશે મોરાર;
પાણે નમીને પ્રેમે કહે, વનો દાસ આ વાર. કરમે.

ગીતી.

મન વીચાર કરી દ્યો, નમીને ચાલો જીવડા અવની માંય;
નીમક નાથનું નવ કરશે, રોશ ન ધરશે આપ તણા તનમાં.
ભાવે ભજન કરી લો, તમપર પ્રભુજી મહેર કરે પલમાં;
ફરજે અંતર સાર, મહારી વીનતી આપ ધરો દલમાં.

અરે હું સેવક આપનો, વાલા મુને ન છોડારે;
 મન નથી માફ આપમાં, પણ પ્રીત ન તોડારે.
 રખે વાલાજી વીસારતા, મારા નાથ બેસીરે;
 તમારી બંદગી નાથ મારા, સૌથી સેહસીરે.
 લાલચમાં લપટાઇને, હું તો જ્ઞાન જીલ્યોરે;
 લક્ષ નથી માફ ચોટતુ, લવમાંય કુલ્યોરે.
 મોટમના મારા નાથજી, મારાં પાપ કાપોરે;
 તીમર મટી ઉજેસ થશે, મુક્તી આપોરે.
 લાવ નથી બીજો જગતમાં, પ્રભુ નામ પ્યાડરે;
 લલતુ પ્રનાપે વનો બહુ, ધન્ય જ્ઞાન્ય માફરે.

મારા વાલારે વાહાલ તમારાં સાચાં—એ રાગ.
 જીવડારે ભજન કરે સીતારામનું,
 એ અંત વખતમાં કામનું.
 વહારે ચઢશે દીનબંધુ દયાળ,
 તારી ભાગશે લવજંજળ.
 નથી જક્તમાંરે પ્રભુ વીના કોઈ બેસી,
 રામ નામની બંદગી સેસી.
 લાલચમાંરે અજ્ઞાની લપટાયા,
 મીઠી લાગી છે મોહની માયા.
 લલચાયારે મીથ્યા આ મુખના મોહમાં,
 તારો એવો જનમારો બોમાં.
 પુજે સરવેરે શુર મહારાજને આજ,

છુરૂ વીના સરે નહીં કાજ.
 રસનાએરે રામ રટણ કર વીરા,
 શોધી લેને તું સંતના હીરા.
 શાભીતીરે સોના સમી તુજ કાયા,
 જીવ જીડામાં શું ભરમાયા.
 તરછાડોરે મીથ્યા આ મોહની જાળ,
 સઉ સમરો દીનદયાળ,
 મન મેલીરે કરોને ભજન ઉમંગે,
 વળી રહેજોને સારા ઢંગે.
 કાસ વનોરે અરજ કરે કર જોડી,
 છે મારામાં બુદ્ધિ થોડી.
 સઉ સમજોરે પ્રભુ ભજનનો સાર,
 ઉતરે ભવસાગર પાર.

હરી ભજન વીના-એ રાગ.

મન મહારાજ, મુનસા દેહી પામીને ફળ તેં શું કર્યું;
 સદગુરુજી વીના, કીયું તમારું કાર્ય કહો શું સુધર્યું.
 આ જીડી કાયા ને માયા, ડાપણુ મેલી દેને ડાહ્યા;
 તારી અમર નથી આ કાયા. મન૦
 જેવા પાણીના પરપોટા, ગગને જાંબ્યા વાદળ ગોટા;
 આ ખેલ બધા જાણેા ખોટા. મન૦
 આ અવસર ફરીને નહીં મળશે, ગુરૂ સંમરણથી દુકંત ટળશે;
 હો અંતરજામી તને મળશે. મન૦

છે દાસ વનાની આ અરજી, સ્વીકારી લે મનમાં સરજી;
 યો મનવા તારી શી મરજી. મન૦

બેની ગધતી હું દસરથના દરબારમાં—એ રાગ.

ભાધરે ભજન કરોને ગુરુ ગૌદડ તણું;
 જેતું નામ દેતામાં ટળે પાપરે, અવસર આવો નહીં મળે.
 ગુરુ ગાવીંદ બેડે એક રૂપ છે,
 નવ ગણવો અંતરમાં અદાપરે. અવસર૦
 તમે મનમાં વીચાર કરતા હશો,
 નવરા થઈને ભણશું કાલે નાથરે; અવસર૦
 એવી આળસ જોજો ભાધ્યો રાખતા,
 નહીં સેહેવાય જમ કેરા હાથરે. અવસર૦
 વળગ્યા માથાને તમે બહુ જોરથી,
 એને છોડતાં લાગે બહુ વારરે; અવસર૦
 તમે ચેનીને સરવે વીરા ચાલજો,
 નહીં તો ખાશો ચોરાશીના મારરે. અવસર૦
 માત તાત ભાત ને સગાં તાહરાં,
 તેતો નહીં આવે કોઈ તારી સાથરે; અવસર૦
 મળ્યાં કુટુંબ કબીલો સરવે સ્વારથી,
 ડહાપણ મેલી ભજોને દીનાનાથરે. અવસર૦
 લેખ કરમના છુટે નહીં પ્રાણીઆ,
 મુકો માખા સંબંધી કેરી વાતરે; અવસર૦
 બેડે કર જોડી દીન થઈ વીનવે,
 ભણે લહુને ચરણે વનો દાસરે. અવસર૦

તમે કરોને સાધુનો સંગ-એ રાગ.

હું તો શરણે આવ્યો મહારાજ,
 ગૌઢડસ્વામી રાખો હમારી લાજ.
 છેજી સેવકના શીરતાજ; ગૌઢડસ્વામી
 ભવના સીંધુમાં અથડાયો ભારી,
 પાર વનો મહારાજ. ગૌઢડસ્વામી
 સગાં સહોદર કુટુંબ કબીલો,
 ચારી ગરજનાં મહારાજ. ગૌઢડસ્વામી
 ક્ષમા કરો સ્વામી ભવના સીંધુથી,
 હાથ મઠો મહારાજ. ગૌઢડસ્વામી
 કૃપા કરો સ્વામી રંક સેવકપર,
 ટાળશો ભવદુખ આજ; ગૌઢડસ્વામી
 આપ કરો ન ત્યારે કોણજ કરશે,
 તમ વીણ હો મહારાજ. ગૌઢડસ્વામી
 પાપ ગુનાની હું માફીરે માગુ,
 કહું કર જોડી મા બાપ; ગૌઢડસ્વામી
 શરણાંગત જાણી આવ્યો હું શરણે,
 ટાળો દાસના પરીતાપ. ગૌઢડસ્વામી
 સ્વામીજી ગુરુ છે ખલોહારી,
 રટણ થાય ગુરુ નામ; ગૌઢડસ્વામી
 દાસ વનો બેઠે કર જોડી કહે છે,
 સરણમાં લેશો મહારાજ. ગૌઢડસ્વામી

રાગ દીંડી.

વારે ધાળે સેવકની અરજ સુણી,
 છાછ આપ નીરંજન નાથ ધણી,
 મારા મુસ્તક કેરા મુગટ મણી. વારે૦
 અહો દીનદયાલુ કૃપા કરશે,
 માનં કષ્ટ તમે ગુરૂછ હરશે;
 સદાય કરજો વીનતી કંઈંછું ધણી. વારે૦
 ભવનો સીંધુ ભરીઓ ખારો,
 તેમાંથી કૃપા કરીને તારો;
 સુણો વીનંતી ગરીબનીવાજ ધણી. વારે૦
 ગુરૂ ગોતરકાના પતી છા તમે,
 બેઉ કર બેડી વીનતી કરીએ અમે;
 રાખો સરણે પોતાનો દાસ ગણી. વારે૦
 સેવકની અરજ ઉરમાં ધારો,
 સ્વામી મુજને ભરૂસો છે તમારો;
 ઉરે ધરો વિનંતી સેવક તણી. વારે૦
 ગુરૂ ગૌહસ્વામી છે બહીહારી,
 નીરખી નીરખી બહુ હું વારો;
 દાસ વનો વીનંતી કરે છે ધણી. વારે૦

રાગ પરજ.

ધન્ય ગુરૂ મહારાજનેરે, પાવન કરી ગુજરાત;
 દાસોને દરસન આપીઆં, મળ્યા પોતે સાક્ષાત. ધન્ય૦

દરસન કરવા આવતાંરે, ટળે ત્રીવીધીના તાપ;
 દુઃખ ટળ્યાં મારાં આ સમે, મળ્યા ગુરુજી માઆપ. ધન્ય૦
 ધન્ય ઘડી ધન્ય આજનીરે, ધન્ય આજનો દીન;
 દરસન કરવાથી સઉ, થઇ ગયા પાવન. ધન્ય૦
 બેઉ કર જોડીને વીનવુંરે, નમી નમી લાગુ પાય;
 એવા ગુરુને જાઉં પારણે, મારાં પાપ કપાય. ધન્ય૦
 ગોતરકાપતી ગુરુ તમેરે, મારી રાખોને લાજ;
 શરણે આ સેવક આવીઓ, રાખો પાસે મહારાજ. ધન્ય૦
 ઢાસ વનો પાએ નમેરે, મુને તમારી આશ;
 આંદોગદોની લાજ રાખશે, હુંહું તમારો ઢાસ. ધન્ય૦

ગાઇ લેને રામ ભુંડા.-એ રાગ.

ગુરુ ગોતરકાના વાસી બેસી છો દયાલ;
 કપાનીધી કપા કરી દ્યો મારી સંભાળ.
 ગૌદડસ્વામી છો મહારાજ,
 દીનખંધુ સ્વામી છો નોધારાના આધાર,
 ભવના સીંધુથી મુને ઉતારોને પાર. ગૌદડ૦
 દરસન દેજો મુને સ્વામીજી મહારાજ;
 શરણે તમારે આવ્યો રાખો મારી લાજ. ગૌદડ૦
 બેસી છો બળવંત સ્વામી ગોતરકાના નાથ;
 બળતા આ દવથી સાજોને મારો હાથ. ગૌદડ૦
 ઢાસ વનો કહો નામી સ્વામી કરો સાય;
 તમ વીના કોણ તારે ભવસીંધુ માંય. ગૌદડ૦

રાગ માલ.

આવ્યો શેવક આપને સરણુરે, સ્વામી દરસન દો મુને;
 ટાળો ભવદુખ જન્મને મરણુરે, સ્વામી દરસન દો મુને.
 સાર અસાર સંસાર જગતમાં, ગુંચવાયો બુગદીશ;
 રંક શેવકપર કૃપા કરીને, દરસન દો મમ ઇશરે. સ્વામી૦
 અવતી પર આ દેહ ધરી, નવ કરીઉ મેં મુક્ત કાંઈ;
 ગુના અમારા માફ કરજો, પ્રેમ કરો પાંચ સાહીરે. સ્વામી૦
 સંસાર કેરા ખાડા ખરાખા, જોયા મેં નજરે અપાર;
 તેમાંથી મને મુક્તજ કરો, ઉતારો ભવપારરે. સ્વામી૦
 ગાતરકાધામી ગૌદડ સ્વામી, મુને તમારી આશ;
 બેઉ કર જોડીને પાછો નમીને, કહે છે વતો તમ દાસરે. સ્વામી૦

લક્ષીત.

સકલ દેવતા દેવ છો તમે, વીનતી આપની કરીએ છે અમે;
 પ્રેમથી પ્રભુ માગીએ અમે, ભક્તિ આપની આપશે તમે.
 સેવક સરવના આપ છો ધણી, દાસ આપની સ્તુતિ કરે ધણી;
 સકળ દેવતા દેવ છો પતી, વીનવું આપને ગોત્રકાપતી.
 ભવના સીંધુથી તારશે અને, લખચોરાશીથી છાડશે મને,
 બેસી છો તમે સેવક સરવના, અરજ આ કરે દાસ આપના.
 ભક્તિ આપશે પાપ ટાળશે, કાજ સારશે મુને તારશે;
 દાસ વના તણી મુણે વીનતી, ઉરે ધરો તમે ગોત્રકાપતી.

રાગ માઢ.

ગુરૂ ગોવિન્દા ધામી, નમું છું નામી, તમે છે દીનદયાલ;
 પ્યારા ગોવિન્દસ્વામી, ટાળશો ખામી, નમું છું નામી. તમે.
 સેવક આપનો અરજ કરે છે, બેડે કર જોડી આજ;
 ભવના સીંધુથી હુખી ગરતાં, હાથ ઘડો મહારાજરે.
 નમું છું મારા સ્વામી, શ્રીપુર ધામી, નમું છું નામી. તમે.
 ભવના સાગરમાં અથડાઉં, રંક સેવક તમ ખાળ;
 દાસની ઉપર દયા ધરીને, કરશન દેશો દયાલરે.
 કૃપા કરીને સ્વામી, ટાળશો ખામી, નમું છું નામી. તમે.
 ગોવિન્દાધામી સદગુરૂ સ્વામી, શરણે રાખો નાથ;
 દાસ વનો ગાય પ્રેમથી સ્વામી, સહજો સેવકનો હાથરે.
 ગુરૂ અવ્યગ્રનામી, છે ગુણગામી, નમું છું નામી. તમે.

માતા મારૂદેવીનો નંદ-એ રાગ.

હે છવ અભાગીઆ તું જાણ, અમુદ્ય અવસર હરી ભ-
 જ્યાનો જયછેછ.

તું આઘ્યો છું શું કરવાને, આ અફળ ફેરો જાય;
 તું આઘ્યો છે લાભ લેવા, પણ ભુલ્યો સંત સવાય. હે છવ.
 આ મન મોહન મીઠા મેવા, ભુલ્યો હરીનું નામ;
 મુરખ તેં શું તારણ તાર્યું, નવ બેસે કાંઈ દામ. હે છવ.
 સંત શીખ વીખ જેવી લાગે, લાજ નહીં લગાર;
 ચાર દીવસનું ચાંદરણું આ, સગલ લે નાદાર. હે છવ
 પ્રભુ ભજન તો કાને ન સુડ્યું, નીંદા કરવા જાય;

લોકતણી નીંદા કરીને, ખુશી થણે તું થાય. હે જીવ,
 લપટાયો તું લોભ લાલચમાં, કોઈનું ન ધરીયું કાન;
 એમ કરમ કચરામાં રહીને, નાતી તુને કાંઈ સાન. હે જીવ,
 પ્રભુ ભજનનો ભેદ ના જાણ્યો, ચોરાસી ફરશો;
 દાસ વનો કહે પ્રભુ ભજશે તો, ભવસાગર તરશે. હે જીવ.

સુણો નગરશેઠ.—એ રાગ.

કરો નાથ કૃપા (૨) મમ વીનતી હ્યો ઉરધારી,
 ભવદરીઆ સમ સંસારમાંથી, હ્યો મુને પ્રભુ તારો.
 ચંડાળ બન્યો (૨) મેં ધરીઓ નહીં લેશ ધમ;
 મોહ માયામાં લુપ્ત બન્યો છું, કુડાં કીધાં મેં કર્મ.
 હું રંકપરે (૨) કાંઈ દીન હ્યા તો ધારો
 નાથ નજર આપે કરો તો, થાય શુદ્ધ જનમારો.
 પાએ નામી (૨) કહું હો ત્રીભુવનપતી નાથ.
 સાગરમાંથી યુડતાં પ્રભુ, સાજો મારો હાથ:
 કહું કર જોડી (૨) કરે આરજ આ રંક તમારો,
 પાએ નમી કહે દાસ વનો, આ ભવસીંધુથી તારો.

લાજ લીધી ઓ પાપ લાજ લીધી.—એ રાગ.

પ્યારા સંત કહેને સીતારામ, બોલો સતો.
 સરવ રામ નામ, કહેા સીતારામ.
 તારી કાચ કુંપા જેવી કાયા, તેને જોઈ તમે શું ઠગાયા;
 લોભ લાલચમાં લપટાયા, એમ નહી મળે તુને રામ:
 કહેા સીતારામ. પ્યારા સંત.

મુનસાદેહી ફરી નહી મળશે, હરી ભજેથી ભવદુઃખ ટળશે;
તારો ચોરાશી ફેરો ઉગરશે, ધર એક ચીતે હરી ધ્યાન.

કહો સીતારામ. પ્યારા સંતો.

સીતારામની સાચી સગાઈ, માટે પ્રભુ ભજેને મેરા ભાઈ;
સરવ જગતમાં છે સુખદાઈ, સાચો સ્વર્ગ તણો છે એ ઠામ.

કહો સીતારામ પ્યારા સંતો.

એવું સમજી રહણ કરો રામનું, સુખદાયક વૈકુંઠ ધામનું;
ધરો ખાંતું પ્રભુજી કેરા નામનું, નહીં બેસે તુને કંઈ દામ.

કહો સીતારામ. પ્યારા સંતો.

ચીત રાખો શાંતી સુખરાસ, દાસતા દાસને તેની આશ;
બાવે ગુરૂ પ્રતાપે વનો દાસ, પ્રભુ આપજો આપનું નામ.

કહો સીતારામ. પ્યારા સંતો.

રાગ - કૃષ્ણી કલંક.

સુણો વીનતી હો ગુરૂરાજ,	સ્વામીજી મારી સાય કરોર;
કરે ચરજ સેવકનો સમાજ,	સ્વામીજી
રાજો સેવકનાં કરે નાથ,	સ્વામીજી
દયા લાવી દાસનો સાહો હાથ,	સ્વામીજી
ભવ દરીઓ છે આ સંસાર,	સ્વામીજી
તારી દયોને તેમાંથી મુને પાર,	સ્વામીજી
પ્રભુ વીનતી કરે તમ દાસ,	સ્વામીજી
પ્રેમ કરીને રાખોને મુને પાસ,	સ્વામીજી
સ્વામી આવ્યા તુમારે શરણ,	સ્વામીજી
સેવે દાસ વનો વાલા તમ ચરણ.	સ્વામીજી

રાગ.-ઉપરનો

રામ રામ ભજો તમે સીતારામ,	મુરખ શું બેશી રહ્યારે;
હેતે કરી હરી કરે તારું કામ,	મુરખ શું બેશી રહ્યારે.
ભવદરીઆમાં પડ્યો દુઃખદાર,	મુરખ૦
જેથી હરી ઉતારે ભવપાર,	મુરખ૦
માટે ભજી લેને તુંતો સાચા રામ,	મુરખ૦
સરે જનમ મરણ કેરાં કામ	મુરખ૦
ભજ ઘડી એક માળા ઝાલી હાથ.	મુરખ૦
બીજું કાંઈ નહીં આવે તારી સાથ,	મુરખ૦
એવું જાણીને રટણ કર રામ,	મુરખ૦
કહે દાસ વનો ધર ખરી હામ,	મુરખ૦

હો ગૌદડસ્વામી, આપો દરસન પ્રેમ કરી;
 માયુ તમારી ભક્તી, આપોને મુને મુક્તી.
 શરણ આ સેવકને રાખો, તમ વીણ કોઈ નથીરે.
 હો ગૌદડસ્વામી.

હૈયા કેરા હાર સ્વામીજી, મારા વાલા;
 વીનતી કરે સ્વામી તમારી, ઉર ધરજો સલુણારે.
 હો ગૌદડસ્વામી.

સગાં સહોદર સાથી સરવે, મેં નજરે જોયું;
 જાણ્યું એક નામ તમારૂં સાચુ, તેમાં મન મોહ્યુંરે;
 હો ગૌદડસ્વામી૦

કસ્ટ હમારૂં કાપો, આપોને શુભ મતી;
 દાસને આશાતો છે સાચી, વાત કહું નહીં કાચીરે.
 હો ગૌદડસ્વામી૦

દુરી નામનો હીરો, પાપીથી નવ પરજાયો;
 હુળના હુંગરમાં હું પડીઓ, હું તમ સરણે આયોરે.
 હૈા જાદુસ્વામી૦

શેવક કેરી ચરજી ઉરે ધરજો, મારા સ્વામી;
 અંતસમેના પ્રભુ બેતી, દાસ વનો કહો નામીરે.
 હૈા જાદુસ્વામી૦

સામળીઆ મુજને આસમે આ શુરે કીધું-એ રાગ.

કરુણાના સાગર, સાય કરોને હમારી.
 દયાસીંધુ દીનજંધુ સ્વામી, આ ભવથી દયો ઉગારીરે.
 કરુણાના૦

જક્તાનણા વીશ્વંભર આપે, પદહાદ ભક્ત ઉગાર્યો;
 સ્થંભ તોડીને નરસીંગ રૂપે, હીરણ્યકશ્વપને માર્યોરે. કરુણાના૦
 તેજકઠાથી સુવંવાને, ઉગાર્યો મહારાજ;
 વામનરૂપે જ્ઞાનીરાય આપ્યો, આપ્યું પાતાલનું રાજરે.

કરુણાના૦
 રાવજી મારો વીભીક્ષુને, આપ્યું લંકાનું રાજ;
 વાલી મારીને મુગ્રીવને, રાજ આપ્યું મહારાજરે. કરુણાના૦
 ધર્મધુરંધર પ્રભુ તમે છોરે, શરણાંગત સ્વામી;
 દાસને આશા એક તમારી, વંદુ હું વારંવાર નામીરે.
 કરુણાના૦

કૃપાનાથ કરુણાના સાગર, પડુ તમારે ચરણે;
 રંક શેવક તમ પાવ નમેછે, રાખો દયા કરી શરણેરે. કરુણાના૦
 આ શેવકને શરણે દયો, જોમાં શું મોટું કામ;

ધાએ નમી કહે દાસ વનો, પ્રભુ આપને આપનું નામરે.

કરુણાનંદ

ધીમા ધીમા આલોને - એ રાગ.

રાખો રાખો શેવક કેરી લાજરે,
પ્રભુ તારા દાસને તારી આશ ખરે;
આ દાસ તારે કાળે હરે.

રાખો રાખો

સાખી.

જગતણા પ્રતીયાળો, સ્વામીછ મુખ ધાત;
લજ ભારી રાખણા, હીંડો દેવમાં હાત.
તમ વીણ શેવક તુજ તલસી મરે,
નાથ નયણે દેખીને મારાં નેવ હરે;
અહો નાથરે.

રાખો રાખો

સાખી.

તમ વીણ ધડી નહીં ગોડતું, હે પ્રભુ દીનદયાળ;
શરણું આપો નાથછ, દયો ભારી સંભાળ.
ભારી કરણી ના છુઓ મારા સ્વામીરે,
દયા રાખો કરજોડા કહું નામીરે;
મહારાજરે.

રાખો રાખો

સાખી.

મોહ જાળની ફાંસીમાં, પડીઓ છું પ્રભુ આંય;
દાસ પરે દયા ધરી, સહાજો ભારી આંય.
કરૂં વીનતી પ્રેમે લાજ રાખો તમે,
વનો દાસ વારંવાર પાખે નમે;
રાખો લાજરે.

રાખો રાખો

શ્રી વીમળાયળના વાસી મારા વાલા-એ રાગ

શ્રી ગોતરકાના વાસી મારા વાલા. સેવકને વીસારો
નહીં વીસારો નહીં.

ગુરુ મારા લાગો પ્યારા, ગોતરકાના રાજ;
સરણાંગત વતસલ દોનખંડુ, રાખો મારી લાજ.
સ્વામીજી રાખો મારી લાજ. સેવકને

કરુણાસાગર કરુ ઉજગર, હો સુંદીર ધનસ્થામ;
દાસની અરજ ઉરમાં ધરજો, લેઉ તમારું નામ.
સ્વામીજી લેઉ તમારું નામ. સેવકને

દુઃખ હરનારા વાલા મારા, શરણે રાખો નાથ;
મેહર કરી સેવકપર પ્યારા, સહાજો મારો હાથ.
સ્વામીજી સહાજો મારો હાથ. સેવકને

ગોતરકાવાસી મમ ગુરુ, સ્વામીજી મહારાજ;
દાસ વનો કહે પાએ નમીને, બેલી ગરીબનીવાજ.
સ્વામીજી બેલી ગરીબનીવાજ. સેવકને

ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો-એ રાગ.

ગુરુ ગોઠડરે કરંછું કાલાવાલા, સદા જપું તમારી માળા.
મુને આપોરે ભક્તિ તમે ઓગાળા. સદા

કુલ.

દુઃખ દાસતણાં તમે કાપોરે,
મુને આપતણો કરી સ્થાપોરે;
મને ભક્તી તમારી આપોરે.

સાય કરજેરે ગુરુ જોતરકાવાળા, સદા૦
કર જોડીરે કહુ' છું તમોને કૃપાળા; સદા૦
ઉરે ધરજેરે વીનતી દાસની વાલા. સદા૦

કુલ.

જીડા જક્ત વીશે મુને નાંખ્યોરે,
મધ્ય સાગર વચે રાખ્યોરે,
નાથ તમારો ભરૂંસો આખોરે.
લેખ તારીરે હો દીનખંધુ દયાળા, સદા૦
શીરનામીરે વીનતી કરૂં મારા વાલા; સદા૦
પાએ નામીરે કહુ' તમને હો કૃપાળા. સદા૦

કુલ.

ગુરુ સેવકની પુરો આશરે,
મારૂં મન સદા છે ઉત્તાસરે;
ગુણ ગાવે વનો તમ દાસરે.
મારી વીનતીરે ઉરે ધરજો મારા વાલા. સદા૦

કામ છે દુષ્ટ વીકારી.-એ રાગ.

સહાય કરોને હમારી, આહા પ્રભુ સહાય કરોને હમારી.
આવ્યો હું શરણ તમારો. આહા પ્રભુ સહાય.
ભવના સાગરનો પાર ન આવ્યો, દારૂણ દુખ ખહુ ભારી; આહા,
કોટી જનમનાં પાપજ મારાં, ટાળેને દેવ મોરારી. આહા.
દેહી ધરી મેં કાંઈ નવ કરીકે, અદબો થઈ ન તમારો. આહા.
સ્વામી હું તો ગુનેગાર તમારો, શી ગતી થાશે મારી. આહા.

જમન કરું હું નાથજી તમને, ઉતારોને ભવપારી. આહા.
 કૃપા કરી આપો શરણું તમારું, તો થાય સદગતી મારી. આહા.
 ભવજન તારો કસ્ટ નીવારો, દેહી બંધન છોડો ભારી. આહા.
 હું અપરાધી દાસ તમારો, તસ્દી આપું છું ભારી. આહા.
 સામસુંદરી હો વાલા મારા, વંદુ હું વાર હજારી. આહા.
 આરે કાયાનો નહીંરે ભરુંસો, જોડે છું નજરે નોહાળી. આહા.
 વીનતી ઉરમાં ધરોને સ્વામી, ધન્ય ગુરૂ બસીહારી. આહા.
 અંત સમેતા બેસી છો સ્વામી, રાખો આ ભવજંજળી આહા.
 ધન્ય છે સ્વામી હો સુખવામી, દાસ વનો કહું તામી. આહા.

રાગ. ગોપીચંદનો.

નમુરે ગૌહડસ્વામી નાથને, શ્રી ગુરૂ સ્વામીજી મહારાજજી;
 રોજ પુજન પ્રીતથી કરું, અરપુ તન મન આજજી; નમુરે.
 તમ હરશન થાય મુજને, મહારાં પાપ કપાયજી;
 મન રહેવાતું તમ અરણમાં, દાસ વીનવે સદાયજી. નમુરે.
 દારણ દુઃખમાં કુખી રહ્યા, વાલા તમારી છે આશજી;
 શરણે આ શેવક આવીઓ, દયા કરી રાખો પાસજી. નમુરે.
 પુણ્ય પુર્વના પુન્યે આપને, મુકી મન કેરો રેલજી;
 રખેરે મુને વીસારતા, કાર્ય કરવાતું સેલજી. નમુરે.
 સોભા વધેરે એમાં આપની, મહારાં દુઃખ થાય દુરજી;
 તમને વારંવાર વીનવું, સ્વામી રહેશે હજુરજી. નમુરે.
 માહારી વીનંતી ઉરે ધરો, કરૂણા કરીને કપાળજી;
 દાસ આ લેણેરે શરણમાં, દીન કેરો દયાળજી. નમુરે.

સહાય થશે પ્રાણઆધાર હો, શેવાની ખડીહારીછ;
છવ મલ્યો વના દાસને, રીઝો ગુર ખડીહારીછ. નમુરે

રેશું સાથે સદા બેડે બેનો.-એ રાગ.

સાય થાઓ શ્રી અંતરજામી;
નાથ નમું છું શીર નામીરે, સાય થાઓ.
માયું છું તારું સર્ણ, ટાલોને જન્મ મરણ;
વારે ચડોને સ્વામીરે, સાય થાઓ.
જક્તના પ્રતીપાલ, લેજે મારી સંભાળ;
કહું છું પાએ નામીરે, સાય થાઓ.
સુધનવાને તાર્યો, પ્રહલાદને ઉગાર્યો;
સરજાંગના સ્વામીરે, સાય થાઓ.
અસુરને સંહારા, ધણા બકનોને તારા;
હું પામર પ્રાણીરે, સાય થાઓ.
શેવક રાખો સાથ, સાજેને મારો હાથ;
કહે દાસ વનો નામીરે, સાય થાઓ.

કાનુડો શું જાણે મારી પીડ.-એ રાગ.

સેવકને આશા તારી એક,
દાસને આશા તારી એક, પ્રભુ મારી વારે ચડોનેરે.
બવજક્ત તરવાની આશ તમારી વાલા,
કાપો કસ્ટ સેવકનાં નાથ, કાપો કરરરરરરરરે. સેવક
બવ દરીઆથી મુને મુક્તજ કરજે વાલા,

ભવજલ તરવાની છે આશ, તારો તરતરતરતર સેવક.
 કુપંથ તથા સુકર્મપંથ સુખડો વાલા,
 દુઃખ હરોને દીનાનાથ, હરસ્યો હરતરતરતરતર. સેવક.
 દીન જાણીને દયા કરજો તમે હો વાલા,
 શેવકના છે પ્રતીપાલ, સાંભી સરતરતરતરતર. સેવક.
 દાસ વનાની વીનતી ઉરમાં ધરજો વાલા,
 ઉગારો બળતા દવથી નાથ, ઉગારો અરતરતરતરતર. સેવક.

હો દીનખંધુરે દાસ હું.-એ રાગ.

હો સુખસીંધુરે તારજો,
 હું છું ગુરુ તમારો દાસ,
 પ્રભુ મારી વહારે ચઢજો નાથજી;
 અંતે રાખજો મુજને પાસ,
 હું તો શરણ તમારે આવીએ,
 દેજો દરસન હો મહારાજ,
 ભવના સાગરમાં હું તો પડ્યો,
 સાજો બાંધ ગરીબનીવાજ,
 હું પ્રપંચી જાણે ફસાઈ રહ્યો,
 મારા ગુના કરજો માફ,
 મારા અંતઃસમેના સાથીઆ,
 એકી જાદુગુર મા બાપ,
 જાણું કહેતાં હું સરમાઉ છું,
 જાતે સાચી તમારી આશ.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

બેડે કર જોડીને પાળે નથી,
ગાવે તમ ચરણે વનો દાસ.

હા સુખસીંધુરે.

રાગ. કલ્યાણ.

શ્રી ગોવંદાપતી, ગુરુ છે અગમગતી;
આપને પ્રણામ કરું, આપો સુમતી.
ગોવંદકા વાણી મમ ગુરુ, સ્વામીજી મહારાજ;
શંક સેવકપર મેહર કરીને, દરસન દેસો આજ. શ્રી.
ગામ ગામના સેવક આવે, સુણી આપનું નામ;
પતીતપાવન અધમ ગોવંદરણુ, છો સર્વાત્મા સામ. શ્રી.
દાસ તમારા અરજ કરે છે, બેડે કર જોડી આજ;
સેવક આવે સરણે સ્વામી, તેમની રાખો લાજ. શ્રી.
આપ તણા આ સેવક ઉપર, કરજો ગુરુજી મેહર;
સ્તુતી કરીએ સ્વામી મારા, દીન દીન આનંદભેર. શ્રી.

લીધો તાંબડી કરમાં મેહેતાજી પધારોરે.—એ રાગ.

જય જય ગૌડસ્વામી,	ગુરુજી પધારોરે;
તમે ગોવંદકા ધામી,	ગુરુજી પધારોરે.
સાચા પ્રેમથી સ્વામી,	ગુરુજી.
કહીએ પ્રેમથી નામી,	ગુરુજી.
મારા નવ જુઓ દોશ,	ગુરુજી.
સ્વામી રાખો નહીં રોશ,	ગુરુજી.
કામ કોધને રોગ,	ગુરુજી.

તેથી રહે છે વીજેગ,	ગુરુજી.
સ્વામી એ મન ધારો,	ગુરુજી.
માયા સરવે સંહારો,	ગુરુજી.
માયામાંથી હયો તારી,	ગુરુજી.
મને આશા તમારી,	ગુરુજી.
નથી રાખ્યું મેં છાનું,	ગુરુજી.
ધર્યું આપનું બાનું.	ગુરુજી.
જો નહીં દરશન થાય,	ગુરુજી.
તો બાનું વગોવાય,	ગુરુજી.
જો તમ દરશન થાય,	ગુરુજી.
તો આ પાપ કપાય,	ગુરુજી.
એતું જાણીને સ્વામી,	ગુરુજી.
મારી ટાળશો ખામી,	ગુરુજી.
માગુ આપની ભક્તી,	ગુરુજી.
મને આપશો મુક્તી.	ગુરુજી.
વીનંતી ઉર ધરજો,	ગુરુજી.
મારાં પાપ સહી હરજો,	ગુરુજી.
મારી પુરસ્થો આશ,	ગુરુજી.
ગાવે છે વનો દાસ,	ગુરુજી.

મારા વાલા નંદલાલા.—એ રાગ.

મમ સ્વામી, નામી નામીને લાગુ પાપ;
મમ સ્વામી શ્રી ગૌડનાથજીરે,
મુખ જોઉં, દુઃખ જોઉં, આનંદ ન માય.

મમ.

ધન્ય ભાગ્ય, તીર્થ યાગ, મદ્યાં સહિ ઘેર.	મમ.
ગુણ ગામી, મારા સ્વામી, તમારી છે મેહર.	મમ.
પામે લાગુ, સદા માગુ, ચરણ કેરી સેવ.	મમ.
સુખકારી, બસીહારી, નીરંજન દેવ.	મમ.
મારા વાસા, કાસાવાસા, કરંજી સદાય.	મમ.
આવ્યો પાસ, વનો દાસ, નમીને લાગુ પાય.	મમ.

બળવંતા સાચા બેસીરે,	ગૌદડસ્વામી.
બની આનંદનો હેસીરે,	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમે ગોવંદા ધામના છો વાશી,	
તમ ચરણે કોટીક કાસીરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મારા, સરણે રાખો તમ બાળ;	
ભાગો ભવની જંગળરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મને, શરણે લેશોરે હો નાથ;	
સાજેને મારે હાથરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મારા, જો તમ દરશન થાય;	
મારાં પાપજ પ્રલય થાયરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમે, બાંધપ્રદ્યાની લગ્ન ધરજો;	
શેવકનાં કારજ કરજોરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મારી, સુરતા લાગી છે તમ સાથ;	
છો અનાથના નાથરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમ, શરણે રહેવાનું મારું મન;	
રાખો તો થઉં પાવનરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમે, શેવકનાં કષ્ટ હરજો;	

રૂઢીઆમાં વાસો કરજોરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ ભારા, હુતો છું પાપનો ભરીઓ;
 માથે છે ભવનો દરીઓરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ ભારી, અરજ સુણીને વહુંલા આવો;
 શેવકને દેશો લહાવોરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ ભારા, સ્વામીજીને બલીહારી;
 વંદુ હું વારંવારીરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ તમ ચરણમાં, દાસ વનો ગાય;
 વીનંતી કરે સદાયરે. ગૌદડસ્વામી.

રઘુપતી રામ રૂદેમા રહેજોરે.—એ રાગ.

ગૌદડસ્વામીના નામને બલીહારીરે,
 તમ નામને જઈ વારી વારી. ગૌદડ.
 તમે શેવકના પ્રતીપાળરે, મારી ટાળશો ભવની જંઝળરે;
 બળતા દવથી ઉગારો આ બાળ. ગૌદડસ્વામી.
 દરે દાસ તણાં તમે કાજરે, રાખો બાંધ્યઘડ્યાની લાજરે;
 પાર ઉતારસો મહારાજ. ગૌદડ.
 સાચા બેલી તમે મમ નાથરે, મને રાખશો અંતે સાથરે;
 સાજો દાસ વના કેરો હૃથ. ગૌદડ.

મથુરામાં માધવ જાય છે.—એ રાગ.

ગૌદડસ્વામી છે ગુણવંતા,
 બેલી સાચા છે તમે બળવંતા. ગૌદડ૦
 વાસા મારા વીનંતી આ ઉર ધરજો,

અમને પ્રેમ કરી દરસન દેજો.	ગૌદડ૦
વાલા મારા ઉગારો બળતા કવથી,	
અમને મુક્ત કરોને આ ભવથી.	ગૌદડ૦
વાલા હુ તો પાપી પ્રપંચી છું ભારી,	
અંતે શીરે વણે થાશે મારી.	ગૌદડ૦
વાલા મારા સરજી તમારું સાચું છે,	
બીજું જક્તતણું સઉ કાચું છે.	ગૌદડ૦
વાલા મારા નીરખી નીરખી જાઉં વારી,	
ધન્ય ધન્ય ગૌદડસ્વામી બલીદારી.	ગૌદડ૦
વાલા મારા બીજું કંઈ નવ હું જાણું,	
ગૌદડસ્વામી સાચું છે નાણું.	ગૌદડ૦
વાલા તમે સેવકનાં કષ્ટ હરજો,	
દાસ વનાનીં વિનતી ઉર ધરજો.	ગૌદડ૦

પંચાલી પોકારેરે રે હો-એ રાગ.

શ્રી ગુરૂ સ્વામીજીરેરે રે હો, સેવકને તો સાચ કરોર.	
વાલાજી તમે સેવકના પ્રતીપાલ,	
ટાળો મારી જનમ મરણની જંજળ;	
સરજી રાખો ગુરૂજી હો દીન દયાલ.	શ્રી૦
પ્રભુ તમે અનાથોના છો નાથ,	
અંતસમે રહેજો ગુરૂજી મારી સાથ;	
ભવના સાગરમાંથી સાજોને મારો હાથ.	શ્રી૦
સંસારની માયા સ્વામી તમે નિવારો,	

સેવકને તો સાચો ભરૂં સો એક તમારો;
 વાલા મારા નથી બીજા એકે આરો. શ્રી૦
 સગાં સહોદર સરવે તો છે સ્વારથનાં યારી,
 અંતસમે તો સ્વામી એ નર્કતણી છે બારી;
 મંહેર કરીને મુજને તેમાંથી દયો ઉગારી. શ્રી૦
 મારે માથે આપ સમા તો સ્વામી બાજો,
 વસમી વેળાએ વાલાજી વાહારે ધાજો;
 કલ્પવૃક્ષ રૂપે તો મુજને સાચ થાજો. શ્રી૦
 દયા કરો જો નાથ તો એહ વચન માણું,
 મોહ માયા નીંદ્રાથી આર્થીતો હું જાણું;
 ક્ષમા કરો અપરાધ કર જોડી પાએ લાણું. શ્રી૦
 સેવક કેરી વીનતી ઉર ધરજો મારા સ્વામી,
 મનવાંછીત ફળ આપો ગુરૂ ગોતરકાના ધામી;
 દાસ વનો તો કહો છે કર જોડીને શીર નામી. શ્રી૦

ચાલો ચાલોને સાહેલીઓ સાથ.—એ રાગ.
 ગુરૂગોત્રકાષી છે મહારાજ, જય ગૌદડસ્વામી.
 સ્વામી સેવકતણા છે સીરતાજ, જય ગૌદડસ્વામી.
 વંદન કરીએ બેડે કરજોડી, સેવકના પ્રતીપાજરે;
 મોહની જાળ નીવારો ગુરૂજી, સદગુરૂ દીનદયાળ. જય૦
 કોટી જનમનાં પાપજ મારાં, છોડોને હો નાથરે,
 બંજતારે દવથી ઉગારો સ્વામી, સાજો મારો હાથ. જય૦
 હો દીનબંધુ છે કૃપાસીંધુ, ગોતરકાના ધામીરે;

કાલારે વાલા ઉરમાં ધરજો, હો સદગુરુ સ્વામી, જય
પાપ નીવારો સેવક તારો, સ્વામી તમે સુખવંતારો;
વીનતી મારી ઉરમાં ધરજો, બેસી તમે બળવંતા, જય
દાસ વનો કહે બે કર જોડી, નરોત્તમદાસ પ્રતાપ;
સરજેરે લેશો આ દાસને, સ્વામી ગૌડગુરુ માઆપ, જય

નીરખળ શત્રુ સખળ રાજપર એ - રાગ.

હો સુખસીંધુ તમે દીનબંધુ ગોતરકાપતી સ્વામી છો,
સરજાંગત હો વાલાજી મારા ગુરુ તમે અચલનાંમી છો.
માગુ આપની હું ભક્તી મને આપો સ્વામી મુક્તી,
તમે છો સરજાંગત પ્યારા દીનબંધુ સાચી શક્તી. હો સુખસીંધુ
જય સદગુરુ સ્વામી નમુ નીત નીત નામી,
કર કાલાવાલા કર જોડી ગોત્રકાના ધામી. હો સુખસીંધુ
ધન્ય ધન્ય ગુરુ મારા સેવુ ચરજુ તમારા,
મને દરસન દેશો ભાવ કરી મમ પ્યારા. હો સુખસીંધુ
કાલાવાલા ઉર ધારો મુને પ્રેમ કરી તારો,
બેસી બલવંત સ્વામી મારા અમને ઉગારો. હો સુખસીંધુ
મુજો મારી આ વીનતી સરજે દ્યો ગોત્રકાપતી,
રાખો મરજુ વનાતો મુણી પ્રેમની વીનતી. હો સુખસીંધુ

ગૌડસ્વામી સાચા ગોતરકાધામી ગુરુ ધનજી આજનો દનજી
દરસન કરીઆં મારાં પાપજ દલીઆં ગુરુ વાપોજે બહુઆનંદજી
પ્રેમની ભક્તી માગુ પાએ હું લાગુ ગુરુ હો ગુરુ દીનદયાળી,

આપણો સરણુ મારૂં ટાળણો મરણુ ગુરૂં ધન્ય હો દેવદાતારણ
 કહું છું હું નામી નામી સરણુ દયો મુજને સ્વામી
 અરજ કરે તમ બાળણ.
 શંક વનો ગાયે તમ દાસજ કહાવે ગુરૂં સેવકના પ્રતીપાળણ.

માઠુ લગાડો તો મારા સમ છે.—એ રાગ.

ધન્ય ધન્ય ગોતરકાના નાથને બલીહારીરે,
 નીરખી ગૌદડસ્વામી જાઉં વારી વારીરે.
 હો સરવે સેવકતણા તમે પ્રતીપાલરે,
 કૃપા કરી સેવકોની દયો સ્વામી સંભાળરે
 દીનબંધુ અમ્મનંદિ હો સ્વામી મુખસીંધુરે,
 કૃપાસીંધુ સુયેખીંદુ બેઠે કર જોડી વંદુરે.
 જય જગ કારણુ અધમ ઓધારણુ, ભક્તજ વતસજ સ્વામીરે;
 મેહિર કરી મુજને દયો શરણુ, ગોતરકાના ધામીરે.
 વીનંતી આ દાસ વનાની, ધરજો ઉરમાં વાહારે;
 બેઠે કર જોડી ચરણુ નમીને, કરીએ કાલાવાહારે.

વહાણો પ્રીતમ વરવો હો શાણી સખી—એ રાગ.

ગુરૂંને બલીહારી, હો ગૌદડસ્વામી;
 સ્વામીજી ગુરૂં કહું કરજોડી, આ ભવસીંધુ ભારી. હો.
 કૃપા કરીને દેશો સરણુ, અંતર પ્રીતી ધારો; હો.
 શેવંક સામી દ્રષ્ટી કરશો, ભરીયાં કસ્ટકારી. હો.
 અંતસમયના બેસી તમે છો, સ્વામીજી મુખકારી. હો.

અનેક અવગુણ મુજમાં ભરીઆ, તે ટાળો મોરારી. હો.
 બેડે કર જોડી અરજ કરું છું, ધન ગુરૂ બહોદારી; હો.
 દાસ વનાની વીનંતી આ, ઉરમાં લેજો ધારી. હો.

મોહનજી મધુરાં નવ જશો.—એ રાગ.

ગુરૂ છો ગૌહડસ્વામીરે, ગુરૂ છો ગૌહડસ્વામી.
 બેડે કર જોડી અરજ કરું વાલા, પ્રેમ થકી નામી;
 સેવકના બેસી તમે સાચારે, (૨)
 બલબુધી દાતાર શ્રેષ્ઠ છો, સ્વામી નથી કાચા;
 ગુરૂ આપ અચલનામીરે. (૨)
 ભવસીંધુ સંસારમાંથી, તારો ગોતરકાધામી;
 કપાની દ્રસ્ટી કરો વાલારે. (૨)
 રૂંકે સેવકપર કપા કરો, કરીએ કાલાવાલા;
 બેસી છો દીનબંધુ દાતારે (૨)
 કસ્ટ કાપશો, ભક્તી આપશો, સેવકના ત્રાતા;
 વીનવે દાસ વનો વાણીરે (૨)
 કપા કરી ભવસીંધુથી, સરણે દ્યો સારંગપાણી.

રાગ ખમાય.

મહારાજ આ વાર સુણો દીનદયાસ મારી લેશો સંભાળ;
 ગોત્રકાના પતી સત્ય ભાણુ આ વાર દીન દાસ પ્રભુ.
 તમ સાથે પ્રીત મેતો કરી ખચીત બાહું આપનામાં ચીત,
 હવે સરણે દ્યોને કરૂ ભક્તી તમારી હમેશાં વીલુ,

નાલાશને પ્રતાપ મારાં ગલીઆંછે પાપ મદ્યા ગુરૂ ભાખાપ;
 સહે સેવક મળી તમ વીનંતીતો કરીએ છે અમે,
 આખ્યો આપને સરજી છાછ તારજી તરજી ટાળો જન્મ મરજી,
 મારા વીવીધીના તાપ ટાળો આપ સંતાપ ગુરૂ બેલી તમે.
 ગે.વકાના હો નાથ મારો સાજોને હાથ રાખો દાસને સાથ
 મને આશા તમારી સાચી છે પ્રભુ કહું પાએ નામી,
 પ્રેમથી રાખો પાસ મુને તમારી આસ ગાવેછે વનો દાસ,
 મારા અંતના બેલી ગુરૂ તમે છા હો ગૌડસ્વામી.

ટાળ્યા નહીં રે ટળે.—એ રાગ.

અવસર ફરી નહી મળે, તારા દીન તો ટળે. રે ઓ મનવા.
 મનમાં તું માન અવસર ફરી નહીં મળે.
 વરસ એંસી થયાં તુજને, તારાં નેવ ગળે.
 તોય પ્રભુને ભજ્યા નહી, વાલો શી રીતે મળે. રે ઓ મનવા.
 પુત્ર ભજન કાંઈ નવ કર્યું, ભક્તજનને દમે,
 પાપી તે પ્રભુને ભજ્યા નહીં, તેને કેમ તું ગમે. રે ઓ મનવા.
 અવસર આખ્યો છે રૂડલો, સમરજી કર આ સમે,
 નહીંતો આ ભવદરીઆ વીશે, જાણુ બુડ્યા તમે. રે ઓ મનવા.
 ભજન કર્યા વીન પ્રાણીઆ, કેમ નધરો ફરે,
 કરી લે પરમાત્માની અંદગી, પાપ પલમાં હરે. રે ઓ મનવા.
 દાસ વનાની છે વીનતી, ઉરમાં ધર આ પળે,
 પ્રભુની ગતી બળવાન છે, કરમે ભજ્યું તે મળે. રે ઓ મનવા.

આખી આત્મ તે ડગનારી -- એ રાગ.

ભમરાસા ભજન વીનારે જવું નકં દ્વારે તારે.
 છે આગળ ભય બહુ ભારે, જવું નકં દ્વારે તારે,
 જીવ શી ગતી થાસે તારી, બનીયા છે ખરા ખુવારી,
 જુઠી કીરતી વીસવારી, તે દીલમાં કેમ ન વારે. જવું
 માઆમાં છું મદમાતો, ચાલુ છું રંગ રાતો,
 કરી જુઠી જુઠી વાતો, તેતો મનમાં ન વીચારે. જવું
 દ્રોગટ દુદ્યા છે બંદા, જુઠી લીધી રોચંદા,
 તે સંતતણી કરી નીંદા, જમડા તુજને તો મારે. જવું
 કર રામ નામની સેવા, મનમોહન મીઠા મેવા,
 જુગમાં નહીં જડશે એવા, કર સમરણ તું આ વારે. જવું
 છે રંક વનાની વાણી, ઉર ધરને પામર પ્રાણી,
 ધર ઉર વાત આ શાણી, પરમેશ્વર કારજ સારે. જવું

રાગ આશાવરી જોગીઓ.

વીનંતી આ ઉરે ધરે, પ્યારા મારા નાથ.
 નીતી અનીતી જણી નહી, નહી પ્રેમ કે પ્રીત;
 નથી જણતો જુઠ સાચરે, ન જણી મેંતો રીત. વી
 ન જોશો અપરાધ આ, નોધારાના આશ્રાર;
 વીનવું હું વારંવારરે, છે ગરીબનીવાર. વી
 નમીને કહું નાથજી, વારે ધાળે હો નાથ;
 બેસી છે ગાતરકાધામીરે, સાજો મારો હાથ. વી
 ત્યાજ ન કરો દારાને, છે તારણહાર.

આ ગરીબ કેરા આધાર છે, પ્યારા પ્રાણાધાર. વીં
 લાડ પાળો છો આપ તો, સારો દાસનાં કાજ;
 મનમોહન છો પ્રભુ માહરા, નમીએ હો મહારાજ. વીં
 વીનંતી ઉરે ધારશે, માની લેશે પ્રણામ;
 દરશન દેજો હો નાથજી, બેલી મારા સામ. વીં
 વીનંતી કરે દાસ આ, ઉરે ધરશે હો નાથ;
 વના દાસને તમ આશ છે, પ્યારા લેશે સાથ. વીં

દુખ્યો આજ તાપ વીનાસમાં.—એ રાજ.

નથી રામ નામ ઉચારજ્યાં ધીકાર છે તે જનને.
 રામનામ જીભે નથી તે જીવતાં તોં મુઆ ભલા;
 છુંડા ભોગવી લે ભવીશ તું પશુ, જવાના છો એકલા. નથી.
 સાચાં જીડાં અનેક તો, આ જીગમાંહી કીધાં હશે;
 જીવ જીવ્યું આજ સુધી ખરું કે, થનાર વસ્તુ તે થશે. નથી.
 કુળ ધોળામાં તો પડી, મુઆ થેતી લે તુજ તનમાં;
 રાખ્ય નામ નરવરલાલનું, મારા વીરલા તુજ મનમાં. નથી.
 રામનામ ઉચાર તું તો, બોલ સંત સભા વીશે;
 કળીજીગ કરમ કઠીણ છે, હશે ભાગ્યઉદય તે પીશે. નથી.
 પુન્ય પાપની ગાંસડી લધ, જાવું છે પરલોકમાં;
 માતી લે શીખામણ રંકની, એવા ગુણ તો હશે કેાકમાં. નથી.
 મન સમજીતે પ્રાણીઆ તું, સમરી લેજે સીતાપતી;
 શુર ચરણમાં વનો દાસ આ, કરજોડીને કરે વીનતી. નથી.

ધરસેં ઇહાં કેાન ખુદાકે લીએ લાયા મુજકું—એ રાગ.

ગુરુ છા દયાળુ આપરે, પ્રભુ નાથ મારા;
કૃપા કરો દાસ પરે, સેવું ચરણ તમારા.
દયાળુ છા ગુરુ, વીનતી આ ઉર ઘરો;
કૃપા કરી નાથ મારા, રંક ધર પાવન કરો.
નથી કોઈ બેત્રી બીજું, આપ વીના હો દયાળુ;
લેજો સંભાળ પ્યારા, આપને પ્રીતે સંભાળુ.
નથી અહીં લાવ બીજો, જક્તમાંહી કાંઈ મારે;
રહો છું જક્તમુખીમાંહી, આપને આધારે.
જેશો નહીં દાશ મારા, આપ છા દયાળુ સ્વામી;
કરું આ વીનતી હું બેડે કર જોડી નામી.
રાખોને શરણુ પ્રભુ, આવીઓ તમ પાસ પ્યારા;
વીનવે દાસ વનો, શરણે રાખો સ્વામી મારા.

ગરબો.

વંદાવનમેં રંગીલો શામ બેલે.—એ રાગ.

ગોતરકામાં ગૌડસ્વામી ગાજે,
જ્ઞાનદાસજી ત્યાં માનત બીરાજે;
ત્યાં તો ઈંદ્રપુરી સમ છટા છાજે.
બની છે લેહર, આનંદભેર, ખુશી ઘેર, ઘેર ઠેર,
સખી આજે ઉમંગ ગોતરકામાં.

સાખી.

માર્ગસીરની ચૌદસે, થાય છે ભેગી નાત;
શુદ્ધ ચૌદસની રાતને, પુનઃપુનઃ પરભાત.

તેવા દીનની શોભાને બલીહારી,
 મોટા આનંદથી બને છે આનંદકારી;
 ધુધરી ધમકે, નેપુર ઠમકે, ઝાંઝર ઝમકે, વેરી ચમકે,
 સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

નરમાં તાલ મૃદંગને, ઝાંઝરના ઝલકાર;
 ધમકારે ધરણી ડગે, સંત તણા નહીં પાર.
 જવા ધ્રુએ છે ભક્ત મોટા જન,
 જવા ઉલટ છે સંતકેશં મન;
 હાથજ હરણ, ચાલે ચરણ, ધ્રુએ ધરણ, ગુરૂને શરણ,
 સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

તે દીનની શોભા તણા, કવી ન કરે વીસ્તાર;
 સજન જનેને ભજન છે, નવ સમજે ગુમાર.
 બને આનંદમાં પ્રેમ મગન,
 તેવા દીવસને છે ધન્ય ધન્ય.
 આસન ઝલકે, મન મલકે, મંદીર ચલકે, જોવા બલકે,
 સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

શેવક સઉ ગુજરાતના, આવે છે આસન;
 દરસનથી પરસન કરે, નીર્મળ સઉનાં મન.
 આવે નર નારી ગુરૂને આસન,
 આવનાર કેશં મન છે પ્રસન,

છે મણી નંગ, અન્યો રંગ, છે ઉમંગ, સજન સંગ.
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

સદલાગ્યે ગુરૂજીતણું, મંદીર તો જોવાય;
ધન્ય ધન્ય જે નરનારીને, ગુરૂજી તણા ગુણ ગાય;
જે કોઇ નરનારી પ્રેમ કરી ગાશે,
તેનાં પાપ પલકમાં કપાશે;
છે પરસન, ગુરૂજી મન, સત વચન, છે આસન;
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

વહાણા સજન વીરણા, બુધીમાન ગણાઓ;
નરનારીને વીનવું, ગુરૂજી ચરણે જાઓ.
ટાળે તનકેરા તાપ આપ સ્વામી,
કાલાવાલા કરો કર જોડીને નામી,
અખંડાનંદ, ટાળે દુઃખ, કરે આનંદ, ગુરૂ ગોવીંદ,
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

ગરબો ગાવે પ્રીતથી, દાસતણા આ દાસ;
ગુરૂજી ચરણ વનો કહો, સ્વામી તમારી આશ.
જે આ પ્રેમ કરી ગરબો કોઇ ગાશે,
તેનો સેજમાં વૈકુંઠ વાસ થાશે.
સુદીર શામ, પુરણ કામ, અક્ષય ધામ, પુરસે હામ.
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં,

આણનાથ વીના સુણ સખી તું મારી.-એ રાગ.

રોમરાય વીના કોઈ નથી બેસી,
ગુરરાજની તો બંદગી છે સેસી.

સાખી.

આણતણા આધાર છે, બેસી હો મમ નાથ;
કહું કર જોડી પ્રેમથી, સાજો મારો હાથ.
પ્યારા પ્રાણાધારા નાથજોરે મારા,
બેઉ હાથ જોડી વીનતી કરીએ પ્યારા.

સાખી.

સેવકપર કીરપા કરી, દયો મારી સંભાળ;
ગરીબનીવાજ તમે પ્રભુ, સ્વામી અપ દયાળન
રાજો પાપ મારાં આપ છે દયાળુ,
પ્યારા આપને હરનીસ હું સંભાળું.

સાખી.

હું પાપી પાપજ કહું, ભવસીંધુ મોઝર.
તારી દયો હું અધમને, નોધારાના આધાર.
ભવમાંયથી મમ હાથ સાજો સ્વામી,
કહું કાલાવાલા ગોત્રકાના ધામી.

સાખી.

મેહોર કરો મમ નાથજી, સાચી તમારી આશ;
કાલાવાલા સાંભળી, દાસને રાજો પાસ.
ગુરરાજ ગૌડસ્વામીને બલીહારી,
ભવમાંયથી કરીને કૃપા દયો તારી.

સાખી.

કર જોડીને કરગરૂ, મુજને છે વીશ્વાસ;
ઉગરવાની આશ તે, રાખે છે વનો દાસ.
પ્યારા પ્રેમથી તમે દયો તમારી પાસ;
દીન થઈ નમે તમ ચરણમાં વનો દાસ.

કરમ તણી કથનાર.-એ રાગ.

પ્યારા પ્રભુજી આ અરજ સુણો તમે માહરી,
સ્વામી નામી વીનંતી કરું નાથજો;
દરસન દેજો હો પ્યારાપતી છો માહિરા,
કહું કર જોડી રાખો દાસને સાથજો.
ભવ સાગરકેરો પાર ન આવ્યો ઇશ્વર,
વહારે ચઢજો છો પ્રભુ દુઃખહારજો;
ગરીબની વહારે ચડોને હો ગૌડડ નાથજી,
છો દીનખંધુ નોધારાના આધારજો.
પાપ અનેક ભરેલો હું સરણે આવીઓ,
રાખો સરણે બેસી છો બળવંતજો;
પ્રાણુઆધાર પતી છો પ્રભુજી હો માહરા,
ગૌડડગુરૂજી પ્યારા હો ગુણવંતજો.
અરજ ધરો ઉર આપ દયાળુ છો ગુરૂ,
દુઃખ હરનારા દુઃખ આ કરજો નાશજો;
હું અપરાધીને તારી સીઓ ભવમાંયથી,
કહો કર જોડી રંક વનો તમ દાસજો.

પ્યારા

પ્યારા

પ્યારા

પ્યારા

ગુરુ છો અંતરજામી. (૨)

ટૅક.

પ્રીતમ છો પ્રાણઆધારા, નમું વારંવારા;
હૈ મમ સ્વામી અંતરજામી, છો દુઃખ હરનારા. ગુરુ.
બેઉ કર જોડી અરજ કરું છું, છો જરીબનીવાજ;
રંક તણા પ્રતીપાલ તમે છો, નમન કરું મહારાજ. ગુરુ.
સેવક લેશો શરણે સ્વામી, દીનબંધુ હો નાથ;
દાસ તણાં તો કાર્યજ કરશો, સાજો મારો હાથ. ગુરુ.
લવનો ફરીઓ દુઃખનો ભરીઓ, નાંખ્યો તેની બાંધ;
મેહર કરી હો ગુરુ મારા, સાજો મારી બાંધ. ગુરુ.
દાસ આપના અરજ કરે છે, બેઉ કર જોડી આજ;
દાસ વનાને ઓથ તમારી, સરણે દયો મહારાજ. ગુરુ.

સાંભળું શા બોલો તમારા રાણી.—એ રાગ.

વીનતી આ મુજો દયાળુ પ્રભુ.

ટૅક.

અરજ હમારી ઉરમાં ધારો,

ભરસો અમને એક તમારો;

દાખ હમારા ઉમંગે રાખો,

ધારો, મારો, દાલો, દયાળુ પ્રભુ.

વીનતી.

દાશ ના જોશો નાથ હમારા,

છારે પ્રભુ તારણહારા;

આપ છો સ્વામી પ્રાણ આધારા,

મારા, હારા, ધારા, દયાળુ પ્રભુ.

વીનતી.

પાપ હમારાં પ્રેમથી હરજો,

શેવકને તો સુખજ કરજો;
 વીનતી મારી ઉરમાં ધરજો,
 હરજો, કરજો, ધરજો, દયાળુ પ્રભુ. વીનતી.
 દાસતણા તો દાશ નીવારી,
 સ્તુતી કંઈકું પ્યારા તમારી;
 દાસ વનાની વીનતી પ્યારી,
 વારી, મારી, પ્યારી, દયાળુ પ્રભુ. વીનતી.

આવો રશીકમનોહર મંગલમુરતી શામળારે.—
 એ રાગ.

મારા પ્રેમતણા પાતળીઆ, વેગે સીધાવજેરે;
 ધરજો દાસની વીનતી ઉરમાં, વેહેલા આવજેરે.
 હુંતો પુરેપુરો પાપી, પડયો જંગળમાંરે;
 કંઈ નવ નીરખું બીજું, આશા તારી વાલમારે.
 પડીઓ ભવસાગરમાં, તેથી તમને ભુલીઓરે;
 મારા ભવતરને ધીક્કાર, નરકમાં ડુલીઓરે.
 બની ગયો પ્રપંચી અંધ, પડયો વેહેવારમાંરે;
 તેમાં સુજે ન કંઈ ઉપાય, મુઝો વીચારમાંરે;
 જાણ્યો અશક્ત મુજને, ચારે ચારે વીટીઓરે;
 મારો જ્ઞાનગરથ ભંડારજ, સરવે ભુંટીઓરે.
 હવે હવે થઈ દીનબંધુ, રાખો શરણમાંરે;
 દાસ વનાને સાચું મન કે, રહેવા ચરણમાંરે.

કામ છે દુષ્ટ વીકારી.-એ રાગ.

દરસન દોને આ વારી, ગુરૂ મારા દરસન દો-
 બવના દરીઆમાં મુજને લાગ્યો,
 સૃષ્ટિ તણો ધા કારી. ગુરૂ૦
 કરમે લખેલા લેખ જે મારા,
 નહી વીધાતા ફેરવનારી. ગુરૂ૦
 બહુરે થયા પ્રભુ દાશ મારાથી,
 તે સરવે ટાળો મોરારી. ગુરૂ૦
 હુંતોરે સમજ્યો આ પાપી સંસારા,
 ઝટપટ લો મુને તારી. ગુરૂ૦
 ઝાઝુરે શું કહું ગુરૂજી મારા,
 કહેવાની રહી નથી બારી. ગુરૂ૦
 શરણે લેશો કૃપા કરીને,
 આશા છે એક તમારો. ગુરૂ૦
 દાસ વનો કહે પાએ નમીને,
 પ્રભુ તમપર જાઉં વારો. ગુરૂ૦

બનજરો.

ઉર ધરો અરજ હો મારા, સાય કરજો વાલા મારા.
 વાલા હું તમને નીરખું, જોઈ જોઈ નજરે હું હરખું.
 રાખો અમને તમ સરખું, તમારી આસ, રાખજો પાસ;
 કહે છે દાસ, કરો નહી ન્યારા. સાય કરજો વાલા મારા,

વીનંતી આ ઉરમાં ધારો, વાલા આશરો એક તમારો;
 બળતા દવથી ઉગારો, આ સંસાર, લાગે સુનકાર, નથી
 કાંઈ સાર, નાથ હો મારા. સાય કરજો વાલા મારા.
 ગુણ ગાઉ આ ઉલાશ, પુરોને મનની આશ;
 ગાયે છે વનો તમ દાસ, અહો નાથ, સાજોને હાથ,
 રાખોને સાથ, દીનદયાળા. સાય કરજો વાલા મારા.

હો પ્રભુ દાતા અમને તારો, આ ભવસીંધુ લાગ્યો ખારો.
 જન્મ મરણનાં મારાં પાપો, મેહર કરીને સરવે કાપો.
 તારણહારા કૃપાના સીંધુ, શરણે રાખો હે દીનબંધુ;
 આપો અમને સુકતવાણી, ચરણે શરણે લેજો તાણી.
 સદગતીનો રસ્તો નવ જડીઓ, ભવસીંધુમાં હું આથડીઓ;
 દોશ હુમારો પ્રેમે હરજો, શેવક રૂઢીઓ વાસો કરજો.
 મન હુમારું છે બહુ કાચું, એક તમારું નામજ સાચું;
 વાલા જોઉં વાટ તમારી, અંતે મળજો કહે વનમાળી.

ગરૂડ ચડી આવળે ગીરધારી.—એ રાગ.

અરજ ઉર ધારજો મારાવાલા,

મુને દરસન દેજો દયાલા.

અરજ૦

મારા પ્રેમપ્રીતમજી હો રસીઆ,

મારા રૂઢીઆમાં વાલા વસીઆ;

તમે ભકતોની વારે ધસીઆ.

અરજ૦

અજમેલ અધરમી ઉઘાર્યો,
 મુવન્વાને તેલકઠાથી ઠાર્યો;
 ભક્ત પ્રહલાદને તમે તાર્યો. અરજ૦
 મેહેતા નરસીંહનાં કામ કીધાં,
 મીરાંબાઈનાં વીષજ પીધાં;
 સરવ ભક્તનાં કાર્યજ સીધ્યાં. અરજ૦
 તમે જગતતણા પ્રતીપાલ,
 લેજો અંતસમેરે સંભાળ;
 મારી ટાળો આ ભવની જંજાળ. અરજ૦
 તમે ધણા ભક્તોની હીડ ભાગી,
 વાલા તમથી મુને પ્રીત ભાગી;
 કહુ સાચુ ખરોખર જાગી. અરજ૦
 મારી વીનતી ઉરે ધરો નાથ,
 ભવસાગરમાંથી સાજો હાથ,
 સાજો કાસ વના કેરો હાથ. અરજ૦

હડીઓ કાઢે હરી તુંને નહીં મળે.—એ રાગ.

પ્રાણી રટણ કરી લે સાચા સંતનુ,
 તારી સાથ ન આવે બીજા કોઇ. પ્રાણી૦
 માત તાત બાતને સગાં તાહરાં,
 બેન કાકા મામાને કુઆ ફોઇ. પ્રાણી૦
 અંતકાળે તો કોઇ કોઇનું નહીં

મરણસમે સરવ રેહિશે દુર.	પ્રાણી૦
એતું સમજીને ચટપટ ચેતજે,	પ્રાણી૦
વાયે વહાણું થઇ જાશે અસુર.	પ્રાણી૦
ભવના સાગર મધે મુંઝાઈ રહ્યા,	પ્રાણી૦
થગ્યો અંધો તું અવની મોજાર.	પ્રાણી૦
હરી નામનું નાવ તઈઆર છે,	પ્રાણી૦
ભાઈઓ ભજે તે ઉતરે પાર.	પ્રાણી૦
સ્વર્ગપુરીના પંથ વીકટ ઘણા,	પ્રાણી૦
રામ નામનું ધર હૃથીઆર.	પ્રાણી૦
આતો પાંચ દીવસનાંરે પરબલાં,	પ્રાણી૦
નાહી ધોઇને થાગ્યો તઇઆર.	પ્રાણી૦
પુન્ય પાપની ખાંધીને ગાંસડી,	પ્રાણી૦
જવું રાય ધરમકેરી પાસ.	પ્રાણી૦
એતું સમજીને સાચા સંત સેવજે,	પ્રાણી૦
દાસ વનાને સાચી તેની આશ.	પ્રાણી૦

ધન્ય હાકોર રૂડુ ગામ.—એ રાગ.

કર રામ રટણ યો જીવ, ભણું થાશે તારે;
 નવ બેસે તુને કંઈ દામ, માનો કહું મારે.
 મુનસાદેહી મળ્યો છે મોંઘો, ફરી નહી મળશેરે;
 તારાં કોટી જનમનાં પાપ, પલકમાંહી ટળશેરે.
 હરી ભજવાનો આવ્યો દાવ, તુંતો કેમ ભુલેરે ;
 મીઠ્યા માયાતણા આ ફંદ, તેમાં કેમ હુલેરે.

ભવસાગર દુઃખનો ફરીઓ, માયાનું અંધારૂં;
 તેમાં આવે નહીં કંઈ સાથ, માનો તો ઘણું સારૂં.
 ઓતું સમજી રટણ કર રામ, મુખે નામ પ્યાડું;
 તારા ઘટમાંહી દીપક ધાવ્ય, ટળેરે અંધારૂં.
 ઝાઝું કહેતામાં આવે શરમ, પ્રભુને સમરજેરે;
 ગુરૂ ચરણે ભણે વનો દાસ, અરજ ઉર ધરજેરે.

હે પાપી જીવ મુરખ મન માને,
 હરીના ગુણ ગાને; વીચારી દીલમાંય. હે પાપી૦
 જન્મમાં આવીને શું સુકત કીધાં,
 જીવ જોને તપાસી ઘટમાંય. હે પાપી૦
 ઠરી ઠામ ન બેઠો ઘડી એક જીવડા,
 તે હરી ભજ્યા નહી કાંય. હે પાપી૦
 હરી ભજનનો ભેદ ના જણ્યો,
 તેની પડશે ખબર તુને તાંય. હે પાપી૦
 અનીતી પંથ તજી સુપંથ સાહો પ્રાણી,
 પ્રભુ પકડે તેરી બાંય; હે પાપી૦
 પાએ નમીને કહે દાસ વનો હો પ્રભુ,
 કરજો સેવક કેરી સાય. હે પાપી૦

પુનમ ચાંદની.—એ રાગ.

કાંયા કંચનની માની તેતો જીવડારે,
 જોયા મેહેજ જડખા વાડીને ભંડાર,

મુરખ મોહી રહ્યો શું જુઠી આ જન્મળનેરે,
 સગાં વહાલાં જે સરવ કુટુંબી તાહરાંરે,
 તે સઉ મીથ્યા જાણો નહી આવે કોઇ સાથ. મુરખ૦
 સાખી.

મીથ્યા જાણો જન્મને, મીથ્યા આ સંસાર;
 મીથ્યા માયાને તજો, સેવોને કીરતાર.
 હોતે ઉમંગે ભજન કરો શ્રીરામનુંરે,
 જેથી જનમ મરણનાં દુખ સરવ દુર થાય. મુરખ૦
 સાખી.

ભરીઓ દરીઓ દુઃખનો, માયાનું અધકાર;
 જ્ઞાતી જન સેજે તરે, લાગે વાર ગમાર.
 સુખતા સાગરને સેવ્યાથી પાપો દુર ટળેરે,
 રટ રામ તારા ઘટમાં દીપક થાય. મુરખ૦
 સાખી.

મનમાં સમજી જીવડા, પ્રભુને તું સંભાળ;
 શરણું આપે નાથજી, ટાળે પાપ દયાળ.
 સરવે વીરલા મારા દાસની અરજી ઉરે ધરેરે,
 બેઉ કર જોડીને ગાય વનો આ દાસ. મુરખ૦

સાખી સેજ સમારી.—એ રાગ.

વાલા વીનવું તમને હો પ્રાણ હમારા;
 કહું કર જોડીનેરે હું શું ગુણ ગાઉ તમારા.

નમું તમને હો નાથ, મારો સાજોને હાથ;
 મુને રાખશે સાથ, સાચી આશા તમારી.
 રે હો વાલારે મારા. કહું કર જોડીનેરે. વાલા૦
 મારા હૈડાના હાર, કીરપા કરો મારાર;
 મુને ઉતારો પાર, કરું વીનતી હું આપને.
 રે હો પ્રાણ હમારા. કહું કર જોડીનેરે વાલા૦
 જક્તના પ્રતીપાળ, પ્રભુ અમને સંભાળ;
 ઉગારોને દયાળ, ધરો અરજ આ ઉરમાં.
 રે હો નાથ હમારા. કહું કર જોડીનેરે વાલા૦
 મુને સાચી છે આશા, વાલા રાખજો પાસ;
 ગાવે છે વનો ઘાસ, ધરજો વીનતી ઉરમાં.
 રે હો વાલા હમારા. કહું કર જોડીનેરે. વાલા૦

દુખ દર્દથી દીલડું અતી.—એ રાગ.

મન માનને કહું માહરું, નથી જુગમાં કોઈ તાહરું;
 રટ રામ એ સુખ ધામ છે, જપ નામ પુરણ કામ છે. મન૦
 ધાસ જેમ કદલે વઢાય છે, તુજ જાન એમ કપાય છે,
 ભાર ભોગવે સીદ જક્તનો, કરી લેને સંગ તું ભક્તનો. મન૦
 ધરશા મુકી દેને મનથી, રટ રામ તન મન ધનથી,
 છઠકીસ ક્યાં જમરાયથી, ઉગરી લે આ ભવમાંયથી. મન૦
 ખાર વાગસે છવ તાહરા, ત્યારે સાંભળે બોલ માહરા,
 ભાર્યું જકન સવળુ તને ખરૂં, પશુ અંતે લાગશે આકરૂં. મન૦

ઈસ નામ સાચુજ જાણજે, મારી વીનતી ઉર ધારજે,
વીનતી વનાની ઉરે ધરો, તો વૈકુંઠવાસ તમે કરો. મન૦

ગાતી.

ઠાકોરના ઠાકોરને, બેડે કરજોડી અરજ કરે સ્વામી;
યાદ કરે રસનાએ, વીનતી કરીએ પ્રેમથકી નામી.
લાલચમાં લપટાયો, લવનો સીંધુ લાગે અતી ખારો;
લક્ષ્મીપતીને વંદુ, મહેર કરીને પ્યારા મુને તારો.
મોક્ષગતીને ઇચ્છું, સરજનહારા સ્વામી તમે મારા;
તીમર મટાડો તનતું, હરસન દેસો દુખજ હરનારા.
લાવ નથી અહીં બાળે, જાત વીસે હું નામ જપું પ્યારા;
લક્ષમાં અરજ લેજો, દાસ વનાનાં પાપ છો હરનારા.

હોમ મમમા તું આપ દયાલુ - એ રાગ.

હો મમસ્વામી અંતરજામી, કસ્ટહરણ હો નાથ;
આપ કૃપાલુ દીનદયાળુ, સાજો સેવકનો હાથ.
હો મુખસીંધુ છો દીનબધુ, બેલી છો ગરીબનીવાજ;
કાલારેવાલા ઉર દ્યો દયાળા, રાખો હુમારી લાજ.
હું અપરાધી ભરીઓ ઉપાધી, તમ સરજે શીર નામું;
પાપનો પડદો થાએરે અલગો, હરસનથી દુખ વાસું.
કસ્ટ નીવારો શેવક તારો, બેલી તમે બળવંતા;
દયાલુ હાતા કરો મુખસાન્તા, ફરીઓ ભવરે અનંતા.
પાપ હુમારાં પ્રેમથા હરજો, દાસની દ્યો સંભાળ;
દાસ વનાની વીનતી ઉરમાં, લેજો તમે હો દયાળ.

પ્રીઆ દીઓ રાગ.-એ રાગ.

પ્યારા કરો કૃપા આ રંક સેવકની ઉપરે વીનતી ઉર ધરે.
 બેડી જાતરકાના ધામી, વીનતી કરીએ પ્યારા સ્વામી;
 મેહર કરીને ટાળો મારા તાપનેરે. પ્યારાં
 કામી કોથી લોભી જુગારી, અંતે નર્કતણી એ બારો;
 ધોકાડું છું સરવે મારાં પાપનેરે. પ્યારાં
 ભક્તતણું તો માપજ માપો, કૃપા કરીને ભક્તિ આપો;
 બેઉ કર જોડી વીનતી કરીએ આપનેરે. પ્યારાં
 આશરો અમને એક તમારો, પ્રેમ કરીને અમને ઉગારો;
 દરસન કરવા આવ્યા ગુરના આસનેરે. પ્યારાં
 દાસ વનો તમ સેવક જાણી, સરણે લેશો સારંગપ્રાણી;
 અરજ કરું વૈકુંઠપતી માઆપનેરે. પ્યારાં

સાગરનો ભાર.-એ રાગ.

સેવો કીરતાર સરજનહાર, રે છે સૌથી મોટા;
 જુગમાં નહીં એના જોડા, એના તો જાણે ટોટા. સેવોં
 જક્તવહેવાર છે દુખહાર, રે હો માનો વીરા;
 સૌથી લે સંતજ હોરા, વીરા થાઓ ન અધોરા. સેવોં
 રે ભુલ્યા ભાન લાવો સાનરે, અંતરમાં બ્રાતા;
 સેવો દયાલુ હાતા, એ છે જગતના ત્રાતા. સેવોં
 લે રામ નામ પુરણ કામ, રે દીનઅંધુ સ્વામી;
 છે પ્રભુ અંતરભમી, નમીએ સઉ નામી નામી. સેવોં
 છે આ સંસારરે સુતકાર, રે આ જુહી બાણ;

મુઆ પડીત ને કાળ, માયા મુકી દે ઝાઝી. સેવો
મુકી દે માન હો ગુમાન રે, રૂ અંતરમમો,
બેસી છે બળવંત સ્વામી, દાસ વનો કહો છે નામી. સેવો

માર માર તરવાર.—એ રાગ.

માન માન જીવ મનમાં જીએ છે શું;
જીએ છે જીએ છે જીએ છે શું. માન માન
દુખના દરીઆમાં પડ્યો ગુંચાધને,
પાપે આ પેટ સીદ ભરે છે તું. માન માન
પાપ અનેક કીધાં પ્રાણીઆ હો મારા,
સમ નામ લે માન મારું કહું. માન માન
સંસારમાંહી સાર સમજી રહ્યો તું;
દર્બીને દીલ કેમ ડરે ન તું. માન માન
પ્રીત કરીને પ્યારા પ્રજુને ભજી દ્યો,
એમાં તો દામ નહી બેસે કશું. માન માન
દાસ વનો કહો બેઠે કર જોડો,
હોતે હરીને સંભાળેરે તું. માન માન

નહીરે વીસાર હો નાથજી તમને, મુજથી વીખુરા થાવા ન
હરે. નહીરે
હો દીનમંદુ આપ દયાળુ, આપ કપાળ દયાળ હો નાથ;
ભવનાસીંધુમાં પડીઓ હો નાથજી, સાજો સ્વામી મારેરે
હાથ, નહીરે

પ્રેમ કરી દરશન દેશો, પ્યારા પ્રભુ મમ નાથ કૃપાળ;
 બળતા આ દવથી ઉગારો હો નાથજી, મારી લેશો હો સ્વા-
 મી સંભાળ. નહીરેં
 આશ તમારી એક પ્રભુજી, મુને તમારી છે સાચીરે આશ;
 દયા કરી પ્યારા શરણે દયો નાથજી, રાખો આ દાસને પ્રેમથી
 પાસ. નહીરેં
 પ્યારા પ્રભુ મેં ઘટમાં ન જોયું, કીધો નહી વળી કાંઈ તપાસ;
 એકે કર જોડીને વીનવું હો નાથજી, પાએ નામી કહે વનો
 દાસ. નહીરેં

શ્રી અમરીસ આખ્યાન.

પાત્રો.

અમરીસ—કોઈ નગરનો મોટો ભક્તરાજ.

વણીક—દસ ગાઉ છેટે ગામનો શેઠ.

શ્રીમતી—વણીકની દીકરી.

બ્રાહ્મણ—શ્રીમતીના ગામનો.

શ્રી અમરીસ આખ્યાન.

નાટકના નવીન રાગોથી ભરપુર.

ગીતી- ગણપતીની સ્તુતી.

પ્રથમ નમુ અજપુત્ર, શંકર તનને સદાએ શીર નામું;
ભક્તતણા ગુણ ગાવા, દીવ્યગતીથી આનંદ હું પામું.

અમરીસ- રાગ ધનાશ્રી.

નીજ કરસેં કરીએ, સ્વામીની સેવા નીજ કરસેં કરીએ;

અખંડાનંદની સેવારે કરતાં,

દીલ હરસ ધરીએ.

સ્વામીનીં

મહંત પુરૂષની સેવારે કરતાં,

ભવસાગર તરીએ.

સ્વામીનીં

જનમો જનમ કેરાં ભવ દુખ છુટે,

ગ્રીપતીને સમરીએ.

સ્વામીનીં

પરપુરૂષની સેવા ન ચહીએ,

નીજ હસ્તે કરીએ.

સ્વામીનીં

મુખ અંતસકરણે નાથને નમીએ,

દેહીખંધન ટળીએ.

સ્વામીનીં

ગુરૂચરણે ઠાસ વનાનો વીનતી,

સંત ચરણ રહીએ.

સ્વામીનીં

અમરીસ- રાગ સીંહાનો કનરો.

અપા અવસર તો આવ્યો છ સારો,

સુદૃઢ થઓરે જનમારો આ મારો.
 ભુલ ઘણી તો મુજમાં દેખાયે,
 એક આ પહોર તો જાય અકારી. આ અવસર
 પહોર આ સાત શેવામાં જાએ,
 એવો હતોરે પ્રથમનો ધારો. આ અવસર
 નીંદ્રામાં રાત્રી હવે નવ ખોવી,
 હે પ્રભુ ટેક તું રાખજીહારો. આ અવસર
 દળવાનું કામ તો હાથેજ કરવું,
 એવો રસ્તો મુને લાગે છે પ્યારો. આ અવસર
 હે પ્રભુ લજ્યા રાખજો મારી,
 દાસ વનાની વીનંતી સ્વીકારો. આ અવસર
વણીક- ધરસેં ઇહાં કોન ખુદાકે લીએ લાયા
 મુજકું.-એ રાગ.

પ્યારી નારી આજે મુજો વાત તમે એક મારી,
 પુત્રી પરણાવા જેવી દીસે થઇ હવે તૈયારી;
 વળી થયાં વરસ સોલ પ્રીયા હવે કેમ ચાલે,
 નથી રે ઉપાય હવે મનમાં ધણું એ સાલે.
 જરૂર આ કામ હવે જલદીથી અરે હું તો કરું,
 પુત્રી પરણાવી મારીને પછી મુખેથી ફરું.
શ્રીમતી- હજી ન આવીઆ.-એ રાગ.

પીતા માહરા, વાત મુજો મારીરે;
 શું બોલો બોલ, ઘટે છે તોલ,
 શી ચોળાચોળ, માગુકું કોલ, કહું મુજો આ વારીરે. પીતા

શ્રીમતી- રામ ભક્ત કબીરને કહેછેરે.-એ રાગ.

રાજ અમરીસ છે ભક્તજનરે,
તેની સાથે પરણવાનું મનરે;
માટે સુણે તમે મારી વાતરે,
બીજા જક્તમાં ભાત ને તાતરે.
માટે પીતાજી હયાને આ લાવોરે,
મને અમરીસ સંગ પરણાવોરે.

વણીક- રાગ ખનજરો.

તુંતો સાંભળ પુત્રી મારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
તોંતો વાત કહી જે મુજને, પણ સુણ કહું છું હું તુજનેરે;
તારી વાત મેં દીલમાં ધારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
રાજ અમરીસનો એવો ઠાઠ, ઘેર રાણીઓ ત્રણસેં સાઠરે;
મુખ જોવા ન પામે લગારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
એની શું મુખ ત્યાં ભોગવશે, પછી પાછળથી રોધ મરશેરે;
માનો વાત હો પુત્રી મારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
એની વાત વીચારોને હૈયે, અમે તમારા સાડ કહીએરે;
નથી મુખજ ત્યાંતો લગારી, કહું વાત હું એક વીચારી.

(શ્રીમતી પત્ર લખે છે.)

ધરસેં ઇલાં કોન ખુદાકે લીએ લાયા મુજકુ -એ રાગ.

સ્વસ્તી શ્રી પુર સહેર દીસે, શોભાયમાન ધણું;
વીવેકી સુરા પુરા, બળ બુદ્ધિના નીલાન ધણું.
પવીત્ર પુણ્ય પરમછેરે, ભક્ત નાથ તણા;

રાજા અમરીસને નમસ્કાર, મારા છેરે ધણા.
 શ્રીપુરથી છે લખીતંગ, દાસી પ્યારા આપતણી;
 ઇન્દ્ર છે મળવા માટે, દાસી શ્રીમતી તોરે ધણી.
 વાંચો આ પત્ર આપ, દાસીનો હો વાલા તમે;
 થશો વાકેફ તમ, વાંચેથી જાણીશું અમે.

રાજાજી અરજ મારી, પ્રેમ કરી ઉર ધારો;
 દાસીનો હસ્ત ગ્રહી, પ્યારા માફ કાજ સારો.
 લઈ શુભ લગ્ન પતી, આપ પધારોને સ્વામી;
 દાસીની આશા પુરી, નાથ કરો કહું છું નામી.
 કદાપી આપની આ વાતની મરજ થસે ના;
 તો નીચે જાણવું થવાની છે દાસીની ફના.
 સ્ત્રી હત્યા લાગસે મુણેને રાજના આપતી;
 એવું ધારો પધારો મુણી દાસીની વીનતી.
 દાસીનો નીમ કેવો જાણજો ખરો છે અરે;
 છે બીજા રાય વીના માનો જ્ઞાત તાત ખરે,
 થોડું આ છે લખેલું ધણું કરીને માનો પતી;
 લખીતંગ આપ ચરણકેરી દાસ છે શ્રીમતી.

(જાણણને પત્ર આપતી વખતે શ્રીમતી કહે છે.)

શ્રીમતી-ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો-એ રાગ.

અહો વીમજરે મુખકારી છા સારા,

મમ ચક્ષુતણા છા તારા;

હયો આ પત્રજરે, આપજો અમરીસ દ્વારા;

મમ ચક્ષુતણા છા તારા.

(કુલ.)

રાજા અમરીસને પત્ર દેજો રે,
વળી મુખનો સંદેશો કેજોરે;
જાન લઇને જરૂર પરવરજોરે.

વેહેલા આવેરે, તો થાય કાર્ય હુમારા. મારા ચક્ષુ
જાઓ વેગેરે, કામ જરૂર કરનારા. મારાં

(પ્રાંત્ર ચાકરના વેશમાં ઉભેલા અમરીસ રાજાને આજ્ઞાણ પુછેછે.)

આજ્ઞાણ—

ગીતી.

દુર ધણેથી આવ્યો, જાતું છે રાયની પાસે અરે બ્રાતા;
તે અમને તો બતાવો, પત્ર આપુ તો થાએ મુખશાતા.

અમરીસ—

ગીતી.

શીર મુગટ મહારાજ, રાયજી કેરો દાસજ હું સાચો;
રાજન મંદીર પોઢ્યા, લાવો પત્ર વંચાવી આવું પાછો.
(પત્ર લઇને શ્રી નટવરલાલજીના મંદીરમાં જઇ સ્તુતી કરે છે.)

અમરીસ—

સીતારામ રમાપતી નાથ વીણ,
મારી વીનતી ઉરે ધરો આપ પ્રભુ;

તમે દયાળુ છો જાતના ગ્રાતા,

અરજ આ ઉરમાં ધરો પ્રભુ.

સીતારામ

આવ્યો છે પત્ર લઇને વીપ્રજ આ,

તેને શો ઉત્તર દેવો પ્રભુ.

સીતારામ

મન આ માફ નથી રતીપુર તો,

જેવું ઘટે તેવું કહોને પ્રભુ.

સીતારામ

છોછ અસરણાસરણ કૃપાળા,

ઉત્તર પાછો દેશો પ્રભુ.

સીતારામ૦

(મંદીરમાંથી કંઈ જવાળ થતો નથી માટે અમરીસરાય

બહાર આવીને ના પાડે છે.)

અમરીસ-

ગીતી.

સુણો તમે મહારાજ, અરજ સુણો આ મારી તમ દલમાં;
હા નવ કહે રાજા, આપ પધારો પાછા અરે પલમાં.

બ્રાહ્મણ-

ગીતી.

શ્રીમતી મરસે જાતા, બહુ દુખીઆરી રાય વીના નારી;
મહેર કરી સમજવો, જેથી કરે એ લગ્નજ આ વારી.

અમરીસ-

ગીતી.

માફ કરો બ્રહ્મ દેવા, રાય હુકમ તો એવો છે તમને;
પશ્ચીમ ઉગે ભાણ, નહીં થાએ એ દામ કહું અમને.

(ના કહેવાથી બ્રાહ્મણ નીરાસ થઈ પાછો વળે છે.)

શ્રીમતી-

રાગ માઠ.

મારા હૈયાના હાર એ વીપરે, કહેને શું કરી આવ્યા છો;
દીઠા ધણા દીવસે આજરે, મારા મનમાં ભાવ્યા છો.
પત્રતણુ શો જવાળજ મળીઓ, શું કરે અમરીસરાય;
વાત કરો બંધી તેમની, મારા ઉચાટ સઉ દુર થાવરે. કહેા
અમરીસરાયની ભક્તી છે કેવી, સેવામાં કેવો પ્રેમ;
વીરતારી કહેા મને તે સઉ, મારો ટળે આ મનનો વેમરે. કહેા.

મનાંત સરવે કહી સાંભળાવો, સાંભળવાની આશ;
અમરીસરાયતી વાત સાંભળવા, ઝંખે સુદેવની પાસરે. કહોં

બ્રાહ્મણ- ભલે લાત તમારો મારી-એ રાગ.

મુણે આજે શ્રીમતી બેન વાત મારીરે;
વાત મારીરે, મુણે વાત મારીરે. મુણે૦

અમરીસરાજ મેતો નજરે જોયા નથી બેન;
રાજગુતી ખખર નથી મેં જોયાં નથી ચેન. મુણે૦

જળનો કુંભ ભરી જતોતો સેવક મંદીરમાંય;
સેવકના કહેવાથી આપ્યો પત્ર તેના કરમાંય. મુણે૦

વાટ ઘડી જોઇને મેતો મન કરીઓ વીચાર;
એટલામાં તે સેવક આવ્યો ક્ષણ ન લાગી વાર. મુણે૦

રાજજનો પત્ર આપેલો તે આપ્યો મુને ત્યાંય;
જઓ આપજો શ્રીમતીને કહીને કર્યો વીઢાય. મુણે૦

તે આ પત્ર લઇને હુતો આવ્યો તમારી પાસ;
અમરીસને તો જોયા નથી સાચુ કહે આ દાસ. મુણે૦

(લમનો વીચાર ના હોવો સાંભળી શ્રીમતી ધણીજ દોષાયમાન
યઇને બીજવાર બ્રાહ્મણને પત્ર આપી મોકલે છે.)

શ્રીમતી- ક્ષત્રી કલંક.

મુણે રાણા હો શ્રીપુરના નાથ, સતીનો સત નહીં ચુકેરે.
બળ બુદ્ધી સદગુણના હો સાથ. સતીતો૦

લખે શ્રીપુરથી શ્રીમતી આ દાસ. સતીતો૦
મળવાની રાખે તેતો ધણી આશ. સતીતો૦

મારે મનથી વરી છું ભરથાર.	સતીતો૦
જન લઇ માટે થાવું તમઆર.	સતીતો૦
નવ પાડશો આ વાતની કદાય.	સતીતો૦
તો આ દાસીનો તરત જીવ જાય.	સતીતો૦
એસે હત્યા તને અમરીસરાય.	સતીતો૦
મારૂં લોહી તુજ મંદીરે છંટાય.	સતીતો૦
વાટ જોઉં છું રહી છું વીસવાસ.	સતીતો૦
લખે પત્ર આ શ્રીમતી તમ દાસ.	સતીતો૦

(ઉપરનો પત્ર બ્રહ્મણને આપી વીદાય કરે છે, બ્રહ્મણ ત્યાં જઈ
અમરીસરાજને પત્ર આપે છે તે વાંચી રાજા મંદીર
સેવામાં જમને અરજ કરે છે.)

અમરીસ— ઘણીજ નમ્રતાથી.

અરજ સ્વીકારો હો નાથ હમારા,
પ્યારા પ્રભુજી આપ ક્યાલરે અરજ.
પત્રનો ઉત્તર આપીએ સ્વામી,
મરવાને એતો થાએ તમથાર;
કુખ આવી પડ્યું દાસને માથે,
જવાબજ દેશો આપ ક્યાલ. અરજ૦
જો ના કહુંતો મરશેતો એ નારો,
આપ હુકમવીણ કામ ન થાય;
જેવું ઘટે તેવું કહોને હો નાથજી,
જેવી મરજી હો જગરાય. અરજ૦
એક્કી છારે બળવંતસ્વામી,
નરવરલાલ હો નાથ હમારા;

ગરીબનીવાજ તમે છા હો નાથજી,
જવાબજ દેજો હો મમ પ્યારા. અરજ૦

(આટલું કહેતામાં સેવામાંથી ઠાકોરનો હુકમ થાય છે,
એટલે પરજીવાની હા પાડે છે ને શ્રીમતીને ત્યાં તેડાવે છે.)

અમરીસ- (રાગ માઠ.)

અરે શ્રીમતી નારી, ભાગ્ય વિચારી તનમાં તું તપાસ;
ત્રણસેં સાઠ પ્યારી, છે દુખીઆરી, ભાગ્ય વીચારી તનમાં.
અહીં આવી શું મુખ ભોગવશે, કંથની સાથે નાર;
આપું હું મંદીર રહેવાનું જીદુ, થાને જવા તથ્યારરે;
મમ હુકમ પ્યારી, લે ઉર ધારી, ભાગ્ય વીચારી તનમાં.
મુખ તું માડે જોવા નહી પામે, મુજ આ સત્ય છે વાત;
રટણ કરે જે રામનું નારી, તેના રૂબે ઉતપાતરે;
માટે પ્રીઆ હો મારી, જાઓ આ વારી, ભાગ્ય વીચારી તનમાં.

શ્રીમતી- (ગીતી.)

પ્રાણનાથ હો મારા, આપ હુકમ હું શીરે ચડાવુ છું;
મંદીર જોઈ તમારૂં, પ્રેમ કરી મમ મુકામે હું જઉં છું.

(શ્રીમતી પોતાના મુકામે જાય છે, પછી વિચાર કરે છે.)

શ્રીમતી (સ્વગત)-

(મારાં લેણાટ ખીલ્યાં જાણું.)-એ રાગ.

છે ધન્ય ધન્ય અમરીસરાય, ધન્ય સેવાનો મહીમાય;
શ્રીમતીને ચીંતા બહુ થાએ, મન મધ્યે મુંઝાય;
રાગનો બહુ બંદાબસ્ત, સેવામાં શું જવાયરે. છે ધન૦

મન વીચારે રાજાજી જાય, જીમનાં કરવા સ્નાન;
 કરવામાં નકી જવું મારે, છો થાય જીવ નુકશાનરે. છે વન્ય
 ખડુ અકલાયે મન મુંઝાયે, ક્યારે વખતજ થાય;
 છે બલીહારી, અમરીસરાજ શો તારો મહાયરે. છે વન્ય

કવી-

રાગ ઉપરનો.

શ્રીમતીને ચીંતા થાય, સેવકમાં ક્યારે જવાય;
 વખત થઈ જીમનાંજી જવાની રાજા નાવા જાય;
 શ્રીમતીઆઈ લાગ તપાસી પેઠી મંદીર માંયરે. શ્રીમતી
 સેવાની જેને ખમર નથી કે શીરીતે તો થાય;
 આજની રાતે ગુપ્તજ રહેવું શેવા બધી જોવાયરે. શ્રીમતી
 એમ વીચારી જીજ્ઞા પાછળ સંતાઈ તે નાર;
 રાજાજી તો સ્નાન કરીને આવ્યા મંદીર દ્વારે. શ્રીમતી

(અમરીસરાજ ઠાકોરશેવામાં જઈને ભગવાનને જ-
 ગાડીને સ્નાન કરાવે છે. પછી રસોઈ કરી ધરાવે છે ને
 પછી પોઢાડે છે તે વખત અરજ કરે છે.)

અમરીસ- (દયાળુ દેવ કૃપાળુ તું.)-એ રાગ.

અહો મહારાજ, ગરીબનીવાજ,
 મુશ્કેલીને આજ, રાખોને લાજ;
 જગતના પતી, છો પુરુષ રતી,
 છે ગહન ગતી, મુધારો મતી. અહો.
 છો આપ દયાળુ, અરે હો કૃપાળુ,

લેજો સંભાળ, ઉગારો આ બાળ;
 અરે જગનાથ, સાજોને હાથ,
 અનાથોના નાથ, રાખોને સાથ. અહો.
 કુસંગ હણો, આ રંકતણો,
 હું દાસ ગણો, ઉમંગ ધણો;
 આઓ તમ પાસ, રાખો સંગાત,
 છે મને ઉલાસ, તમે વનો દાસ. અહો૦

(પછી બીજે દીવસે નાવા જાય છે એટલે શ્રીમતી સે-
 વામાં દાખલ થાય છે ને ઠાકોરસેવા સારી રીતે કરે છે
 ને થાળ જમાડવા તર્થઆર કરે છે એટલામાં રાજાજી
 સ્નાન કરીને આવે છે એટલે ગુપ્ત થઈ જાય છે. રાજાજી
 ઉપર આવી તપાસ કરતાં એકદમ ક્રોધાતુર થઈને ચો-
 કીના પોલીસ ઉપર રોસ ચડાવીને કહે છે.)

અમરીસ—

ક્ષત્રીકલંક.

મારા મંદીરમાં આવનાર ચોર. તેનેતો આજે ઠેર મારું રે.	
કેવો બનીઓ છે સોર બકોર.	તેનેતો૦
અરે સેવકો કરો તમે તપાસ.	તેનેતો૦
બાંધી હાજર કરોને મારી પાસ.	તેનેતો૦
મુના મંદીરમાં આવનાર કોણ.	તેનેતો૦
તેની કરો મુને બરોબર બાણ.	તેનેતો૦
બવો જલદી લગાડો ન વાર.	તેનેતો૦
મારે કોઈની નથી દરકાર.	તેનેતો૦

(શ્રીમતી રાજનો ધણેજ કોથ ભરેલો અવાજ જોઇને
હાજર થાય છે, ને રાજને કહે છે.)

શ્રીમતી- અરે હું મસ્તાન પ્રેમજી-એ રાગ.

અરે પતી પ્રાણનાથ મને શું પુછાછોરે,
દાસીને શો છે હુકમ શું કરવા ઇચ્છાછોરે. અરે૦
ચોરી જુગારી નથી કર્યું ચો સ્વામી મેંતોરે,
નથી બગાડ કર્યો વળી શું કહો તમેતોરે. અરે૦
શ્રી મહારાજની બંદગી કરી મેંતો સ્વામીરે,
શામાટે ધરો કોથ પ્યારા કહું છું નામીરે. અરે૦
પતીવ્રતાનો ધર્મ હુંતો પાળું છું અરે,
સ્વામી મારા સાચું કહું છું માનજો ખરે. અરે૦

અમરીસ-એ ભગવાન પતી નાદાન-એ રાગ.

અરે શ્રીમતી તારી સુજી વાત કહું આજે;
મારા મંદીરમાં તું આવી આજ શા કાજે. અરે૦
મારી સેવામાં તે ચુક પડાવી મુજને;
નથી લાજ તુને લગાર કહું શું તુજને. અરે૦
તારો પતીવ્રતાનો ધર્મ જાણું છું હુંતો;
મંદીર આપું હું આજ સેવા કર તુતો. અરે૦
મારા મંદીરમાં તું આવીશ નહી કોઇ દીન;
તારા મંદીરમાં કર જીદુ સેવા આસન. અરે૦

(શ્રીમતીને મંદીર જીદુ બનાવી આપે છે ત્યાં શ્રીમ-
તી રાત દીવસ ભગવાનની બંદગી કરે જાય છે.)

શ્રીમતી-

દીસો છો નટવરલાલ રૂપાળારે;	દીસોછો૦
વાહવા રૂપાળા રસીલા છબીતારે.	
અરજ કરું છું દીનાનાથ તમારીરે,	દીસોછો૦
પ્રેમે પધારો પ્રભુ આનંદ ધારીરે.	
સંભાળ લેશો પ્રભુજી હો મારીરે,	દીસોછો૦
સ્તુતી કરે છે આ દાસી તમારીરે.	
છોડીસ નહીં મારા પ્યારા હો પ્રભુરે,	દીસોછો૦
કરે વીનંતી આ દાસ હો વીભુરે.	
રાજાની સેવામાં પોઢો છો આપરે,	દીસોછો૦
નાયબું પડસે આ દાસી સંગાતરે.	
એવું જાણીને વેહેલા આવો જો આપરે.	દીસોછો૦
દાસીના ટળસે આ પાપ સંતાપરે.	
છારે અનાથના નાથ ક્યાળરે,	દીસોછો૦
વીનવે શ્રીમતી આ દાસી કંગાળરે.	

(શ્રીમતી ખરાતન મનથી બેશુદ્ધમાં નાચે છે, તેના ખરો ભાવ જોધને શ્રી નટવરલાલસ્વામી પ્રગટ થાય છે ને તેના સામા નાયવા મંડી પડે છે; એટલે શ્રીમતીને ભાન આવે છે. એટલે દંડવત કરીને કહે છે.)

શ્રીમતી- ગીતી.

પ્રેમ કરી મહારાજ, આપ પધાર્યા નાથ કપા કરવા;
માવન થયું ધર મારું, દાસતણું તો દુખ બધાં હરવા.
(દંડવતપ્રણામ કરે છે, એટલામાં અમરીસ આવે છે.)

અમરીસ-

ગીતી.

બેડે કર બેડી નમું જુ; નોધારા આધાર પતી મારા;
શ્રીમતીને છે ધન્ય, જેનેરે લીધે પદાર્થ દુખહારા.

(બંને જણ પગે લાગેછે એટલે ભગવાન બંનેના મુ-
સ્તકપર હાથ મુકે છે ને શ્રીમતીને વચન માગવાનું
કહે છે તેથી.)

શ્રીમતી- નાથ નમેરા પ્યારા.-એ રાગ.

કહેવું ઘટે નહીં હો પ્યારા અમારા આપને,
વચન માગું એ નહીં મારેરે ધાટજે;
લક્ષ્મીપતી એવી મેંતો નથી કરી બંદગી,
દારણુ દુખથી શોધવા સ્વર્ગની વાટજે. કેહેવું.
સરણુ તમારે હું આવી હો નાથજ માહરા,
કુસળખેમે આવી આપને ધામજે;
બેઠાણું આશા ભરેલી આ દાસી આપની,
રટણુ કરતી સોણું વૈકુંઠ ઠામજે. કેહેવું.
દાસીને એટલી આશા હો નાથજ માહરા,
સરણુ લેશો રાણી ત્રણસેં ને સાઠજે;
હું ને પતી મારો સરવે જણું વૈમાનથી,
કુટે ભવદુખ સાથે સરવે દ્યો નાથજે. કેહેવું.

(ભગવાન પ્રસન્ન થઈને વૈમાન મંગાવી સરવેને વૈકુંઠ
પુરીમાં મોકલાવેછે ને સરવે અંતરધ્યાન થાય છે.)

છતિ અમરીસ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

મણીભક્ત.

હરી ભજતાં હજી કોઈની લાજ જતાં નથી જાણીરે.

એ રાગ.

સર્વે હરીજનો હરગીશ હરીગુણ ગાશેરે,
 રામ ભજન થકી તો અંતે ધણું મુખ થાશેરે;
 મમ પ્રાણ તણા આધાર, પ્યારા લાગે ભજનેરે.
 તમ બનાવેલી આ કાયા અર્પણ કરું તુજનેરે;
 પરમારથ માટે આ દેહ હરીએ ધરાવારે,
 ભગ્તીના પ્રતાપે ભગ્તો તમ પાસે આવ્યારે;
 રામ સમરણ વીના આ જગમાં નથી કોઈ બેસીરે,
 યમરાયનો ડંડ ચુકાવે ભગ્તી અલબેલીરે;
 મળ મુત્રનો કીધો દેહ હંકાર ન ધરવોરે,
 સારી બુદ્ધી થકી તો ધર્મ સારો આચરવોરે;
 કૃપાસાગર છો દીનાનાથ દર્શન આપો અમનેરે,
 ધણી નર્મતાથી અરજ કરું હું હું તમનેરે;
 માયામાં રહીને મારી મતી થઈ નીષ્ઠરે,
 તમને આરાધું દીનાનાથ ગતી કરો શ્રેષ્ઠરે;
 ગાંડા ઘેલો હું તમારો ભગ્ત શરણાંગત થાવોરે,
 ભગસાગરમાં બુડતાં હાથ મારો સાવોરે;
 પ્રેમભાવથી કરે ભજન નરને નારીરે,
 મણીજાણ કહે આ ભવમાં લેશે ઉગારીરે.

(દાણુ લીલાનો રાગ.)

હાંરે રામ બોલોરે રામ બોલો,
 હાંરે ભાધ અંતરના પડદા બોલોરે. રામ બોલો.
 હાંરે તારી છબડી માગે છે ડાંમ,
 હાંરે નથી લેતો નાચાયણુ નામરે. રામ બોલો.
 હાંરે તુતો લલના સંતાનમાં વશીઓ,
 હાંરે તેથી થઈશ નરકનો રશીઓરે. રામ બોલો.
 હાંરે તેતો જન્મીને પાયા મેવા,
 હાંરે તુતો હુલ્યો છું સંતોની શેવારે. રામ બોલો.
 હાંરે કૂર કરમોથી ભેગો કર્યો માલ;
 હાંરે જન્મ પામ્યો તે કીધો હલાલરે. રામ બોલો.
 હાંરે તેતો જન્મ લીધોતો લાભ લેવા,
 હાંરે યુદ્ધી ફેરવી કરી જઈસ દેવારે. રામ બોલો.
 હાંરે ભ્રષ્ટમતિથી દેખે પરદારા,
 હાંરે તારા નેત્રમાં ઘાલને અંગારારે. રામ બોલો.
 હાંરે મણીલાલના સ્વામીને બહીહારો,
 હાંરે તમ દાસોને લેજો ઉગારીરે. રામ બોલો.

હાંરે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વશીએ.—એ રાગ.

હાંરે ભાધ પ્રહુને નીત્ય સંભાળો,
 હાંરે તેથી ખુશી થશે નાંદલાલોરે, ભાધ૦
 માત પીતાને તારા પુત્રરે પ્યારા,
 સગાઈ નહી રાખે તારી દારારે, ભાધ૦

કાચી માટીની તારી કીધી છે કાયા,
 જુઠી મોહ જ'જળની માયારે, ભાઈ૦
 મેલ ઝરખાને રાવડી તારી,
 છેવટે થવાનું ખારી માટીરે. ભાઈ૦
 યુવા અવસ્થામાં હરીને ભજીએ,
 ધડપણમાં શું કરીએરે. ભાઈ૦
 ગજ રથ અથો અહીં રહેવાના,
 રહ ત્યાગી જશે છાનામાનારે. ભાઈ૦
 પૈસો ટકોને તારી ખેતીરવાડી,
 રાઈને રહેશે તારી લાડીરે. ભાઈ૦
 માયાનું મુખ નાશ થવાનું,
 સાચુ શી હરીનું ખાનુંરે. ભાઈ૦
 વૈદનવજન જોઈ જમ કંપે છે,
 અંતે વૈમાન આવીને થ'ભેરે. ભાઈ૦
 કાસ મણીલાસ મુખથી કહાવે,
 છવ સાથે કાંઈ નહીં જાવેરે. ભાઈ પ્રજુને નીત્ય.

રાગ ધોળ.

રામ ભજનનો મહીમા મોટો જાણેરે,
 ભગતી ઉપર પ્રેમ દૃઢમાં આજોરે.
 ભજન કર્યાથી સધળાં સરસે કામરે,
 ક્યાનીતીથી પામ્યા વધકુંઠ ધામરે.
 ભગતીતો હરી જનને લાગે વાણીરે.

મોહ માયાને શીર રાખો છો ખાલીરે,
 અંતકાળે સગુ નહીં થાય તારે.
 માટે સમજી રામ ભજો તે સાડરે,
 દુઃખ દરીઆમાં પ્રીતિ રાખો થોડીરે.
 સગાં સંબંધી સરવે જાણું છોડીરે,
 મસ્ત બન્યો છું જગત વીરો અભીમાનીરે.
 અભીમાનથી થઈશ ધણો હેરાનીરે,
 રામ નામ તે સાચાં જાણો નાણરે,
 આ અવસર છે હરી ભજવાનું ટાણરે.
 એવું સમજી ભજન કરો થઈ રાણરે,
 કહું છે મણીભાઈ ગોર્વીંદના ગુણ ગાણરે.

(રાગ માલ.)

પ્રભુ છો સુખ દાતા, વિશ્વતા ત્રાતા, તમે છો દીનદયાળ,
 હરી ભજો તમારી કીર્તિ ગાતા, દર્શન ચહાતા, છો સુખદાતા,
 તમે છો દીનદયાળ, કૃપા કરીને શેવક તારો, એવા તમે
 જુગદીશ.

મણી નમ્રતાથી અરજ કરું છું, તમને નમાવું શીશરે;
 મમ ચક્ષુતા તારા, પ્રાણથી પ્યારા, સર્વથી ન્યારા. તમે છો
 વીશ્વતી માંહે જન્મ ધરીને, કાંઈ નવ કીધું પુન્ય,
 માયાના મદે ભુલી ગયો પ્રભુ, પાપની તવ રહી ગુન્યરે.
 વિભુ શ્રીપતી સ્વામી, અંતરજામી, દાસના સ્વામી, તમે છો.
 નષ્ટ કર્મોની પાટલી બાંધી, આવે તમારી પાસ;

એવા પ્રાણીને શીક્ષા કરી, આપો નરકે વાશરે. પ્રભુ છે.
 બ્રહ્મ પ્રાણીને બાંધી મારે, ધણા બતાવે તાપ;
 અતિશય કષ્ટે નથી સહેવાતુ, મુખે ધોકારે આપરે. પ્રભુ છે.
 ભોળા ભગ્નોની વારે ધાવે, અખીસ બ્રમાંડનાથ;
 દુઃખસિંધુમાં ડુબી મરતાં, ભગ્નોનો મહો હાથરે. પ્રભુ.
 ધરણીધર આ શેવક તારા, સર્વે દીસે કંગાલ;
 નરોત્તમનો સંતાન કહાવે, નામે છે મણીજાલરે. પ્રભુ.

રાગ કલ્યાણ.

શ્રી સીતાપતિ, કરો કૃપા અતિ, દીન દાસ બાણી તારે
 આપ સુમતી.

હરીજનોના પીતા કહાવે, સર્વ જગતના નાથ;
 ભવસાગરમાં ડુબી મરતાં, મમ મહોને હાથ. શ્રી સીતા
 દશરથ નંદન વંદન કરીએ, રામચંદ્ર શુભ નામ;
 ભક્તોજનોને પાર ઉતારી, આપો વૈકુંઠ ધામ. શ્રી સીતા
 દાસ તમારો અર્જ કરે છે, રામચંદ્ર મહારાજ;
 સંસાર સરૂપી સમુદ્ર મધે, રાખો ભગ્નોની લાજ. શ્રી સીતા
 આચારજીના મંદીરોમાં, આવી પુરો વાસ;
 દી કર જોડી નમન કરે છે, મણીશંકર તુજ દાસ. શ્રી સીતા

રાગ જોડકાંનો.

ભક્તો ચાહોને દરશન કરવા, સુંદીર સામ બેઠા,
 દુઃખ હરવા, હરીજન આવોને ભક્તો કરીએ;

હરીનું ધ્યાન ધરી દુઃખ ખોલ્યે,
 સંતસાસા લારાઈ આજ ઠીક,
 રામનું નામ લેતાં નથી ળીક,
 હવે પ્રેમથી કરવું ભજન,
 તેનું શુદ્ધ થશે નીત્ય તન,
 પ્રેમ રાખી ભજે ભગવાન,
 તેમાં નહીં થાય કંઈ નુકશાન,
 પાપ કહાડી નાંખી દો શરમ,
 આપણે ભક્તી કર્યાનો છે ધરમ,
 શરમ રાખવી હોય તો બીજે રાખો,
 અહીંયાં આવી હરીરસ ચાખો;
 હરીરસના નહીં લે દામ,
 સંગારાગથી લેવાશે હરીનું નામ.
 ઉત્તમ કુળમાં જન્મ લીધો,
 ગરભવાસમાં તો કોણ દીધો,
 તે કોણ સરવે ગચ્છા છે ભુતી,
 માયામાં રહી ગચ્છા છે કુતી;
 માયાનું સુખ જાણો તમે કાચું,
 આંતે પડે પસ્તાવું રે પાણું.
 મીથ્યા ફોગટ ફાંફાં મારે,
 રામ નામ વીના નહીં ચાલે;
 માટે સમગ્ર ભક્તી કરીએ,
 સંતસાસામાં જઈને ઠરીએ.

સંત સેવાથી થાયછે જ્ઞાન,
 તેથી પ્રસન્ન થાય ભગવાન;
 પ્રેમ લાવી હૃદી ધ્યાન ધરો,
 મીથ્યા માયાં કુટી સીદ મરો,
 સાગર તરવાની દેખાડું ખારી,
 મુખે નીત્ય જપો ગીરધારી,
 વાલા ભક્તોની પુરજો આસ,
 અંમ ઠહે છે મણીલાલ દાસ.

શ્રી ઠલાણુમસ્તુ.

મેહેર ખખર.

સરવે સુજાજનોને ખખર આપવામાં આવે
છે કે આ ચોપડી નિચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે
ટપાલ ખરચ અડધો આનો વધારે સમજવો.
વગર પૈસે લેવાની આશા કોઈએ મેહેરખાની
કરી રાખવી નહીં.

મળવાનું ઠેકાણું.

ખારેખ-ઠકર. વનમાળી મોતીલાલની દુકાનેથી.

ઠ. — ખખરમાં.

અમદાવાદમાં-ઠકર. અંબાલાલ જગજીવનની

દુકાનેથી. ઠ. — માણેકચોકમાં.

